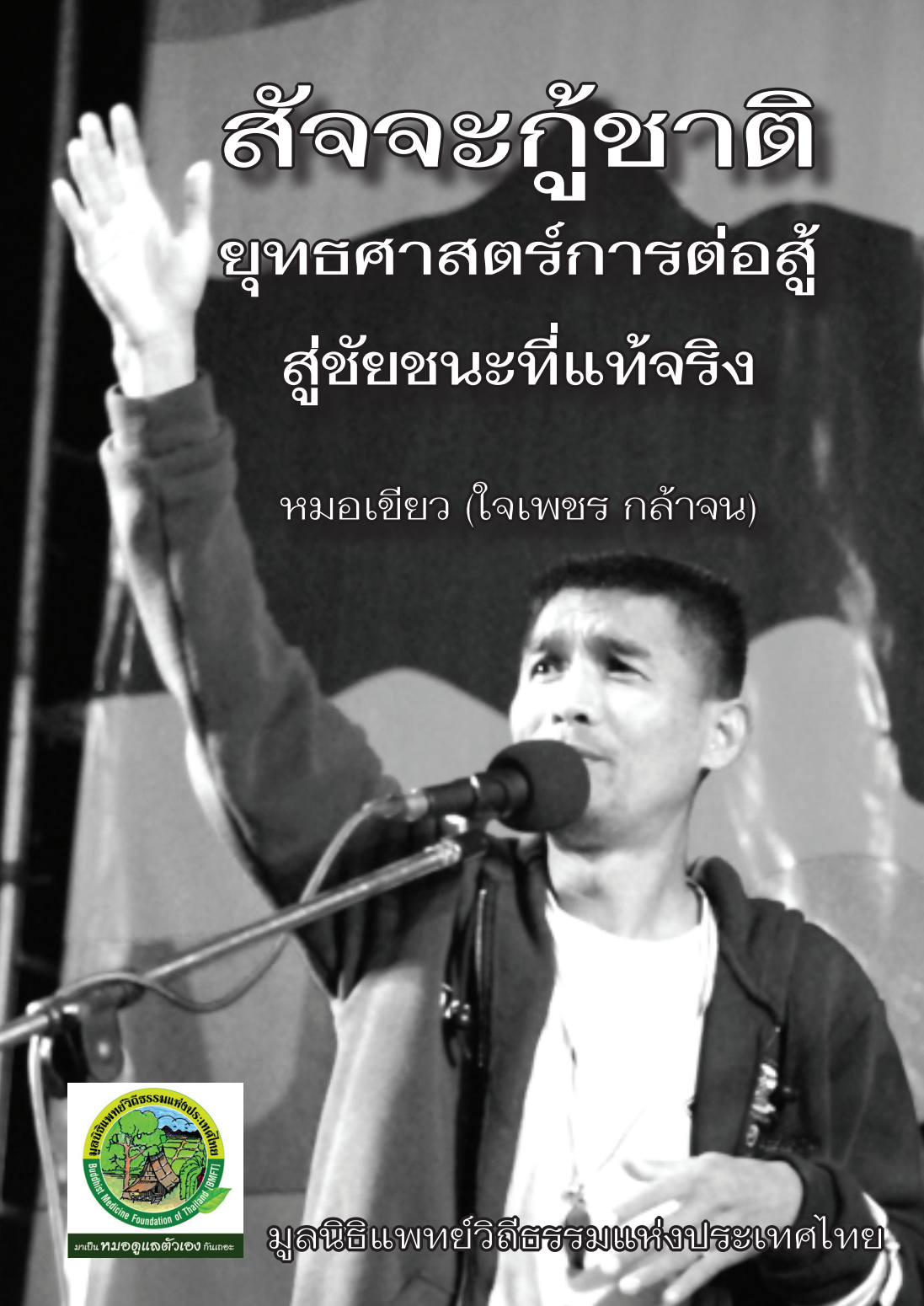

สัจจะกู้ชาติ

ยุทธศาสตร์การต่อสู้

สู่ชัยชนะที่แท้จริง

หมอเขียว (ใจเพชร กล้าจน)

มูลนิธิแพทย์วิถีธรรมแห่งประเทศไทย

มูลนิธิแพทย์วิถีธรรมแห่งประเทศไทย

หมอเขียว(ใจเพชร กล้าจน)และทีมงานจิตอาสา

วัตถุประสงค์ของการจัดตั้ง

1. เพื่อส่งเสริมการเผยแพร่ การศึกษา องค์ความรู้
และทักษะในการปฏิบัติดูแลสุขภาพ
2. เพื่อส่งเสริมการศึกษา ปฏิบัติ
และเผยแพร่สัจธรรมในพระพุทธศาสนา
3. เพื่อส่งเสริมการกุศลอื่นๆ หรือดำเนินการเพื่อสาธารณประโยชน์
4. เพื่อส่งเสริมการปกครองในระบอบประชาธิปไตย
อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

สัจจะกู้ชาติ

ยุทธศาสตร์การต่อสู้สู่ชัยชนะที่แท้จริง

โดย หมอเขียว (ใจเพชร กล้าจน)
แพทย์วิถีธรรม-กองทัพธรรม

พระพุทธเจ้า “มหาบุรุษจอมยุทธแห่งนักสู้ต่อความเลวร้ายที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในโลกอย่างไม่มีใครเทียมเท่า(นักรบผู้ไร้เทียมทาน)” พระพุทธองค์เป็นผู้ที่พัฒนาการต่อสู้ที่มีแสนยานุภาพสูงสุดในโลก ใช้เวลาสี่อสงไขยหนึ่งแสนกัป(นับล้านปีไม่ถ้วน) ชีวิตพระพุทธองค์นั้นทำภารกิจหลักในการต่อสู้ทำลายชีวิตที่เลวร้าย เพื่อสร้างให้เกิดชีวิตที่ดีงามตลอดพระชนมชีพของพระองค์ ได้แก่ การใช้ยุทธวิธีแห่งพุทธะให้เกิดการทำลายความชั่วร้ายในลูกศิษย์ที่เต็มไปด้วยกิเลสโลภโกรธหลงอันเป็นเหตุแห่งความเลวร้ายที่แท้จริง คนแล้วคนเล่าๆ รวมทั้งจอมโหดเทวทัต นายขมังธนู องคุลิมาล ช้างนาฬาคิรี ฯลฯ ที่สร้างบาปเบียดเบียนตนเอง ผองชน ไม่เว้นแม้แต่การมุ่งมาเข่นฆ่าทำร้ายพระพุทธองค์ ในที่สุดพระพุทธองค์ก็ชนะด้วยการสามารถทำลายความเลวร้ายในชีวิตดังกล่าวได้ เมื่อจิตวิญญาณแห่งความเลวร้ายในชีวิตดังกล่าวตายไป ได้เกิดเป็นจิตวิญญาณใหม่ที่ดีงาม ทำให้ผองชนปลอดภัยและกลับกลายเป็นได้ประโยชน์สุขจากชีวิตดังกล่าว อันเป็นพลังกุศลที่ย้อนกลับไปสร้างประโยชน์สุขให้กับชีวิตที่ดีงามของผู้นั้นๆ พระพุทธองค์ทรงพากเพียร ทำภารกิจหลักดังกล่าวให้ได้มากที่สุดเท่าที่พระองค์จะทำได้ตลอดพระชนมชีพของพระองค์

ตามรอยบาทพระศาสดา
เกิดมาเพื่อฝึกฝน
การสร้างความผาสุกที่แท้จริง
ต่อตนเองและผู้อื่น
สู้ให้สุดหัวใจจะได้ไม่มีอะไรคาใจ
ทำดีให้ดีที่สุดแล้ว...
วางความยึดมั่นถือมั่นให้ถึงที่สุด
ใจก็จะเป็นสุขที่สุด
ทำดีที่สุดแล้ว...
ก็ไม่มีอะไรจะต้องเสียใจ
ทำดีที่สุดแล้ว...
ก็ไม่มีอะไรจะต้องเสียดาย
ทำดีที่สุดแล้ว...
ก็ไม่มีอะไรจะต้องทุกข์ใจ
ทำดีที่สุดแล้ว...
ก็ไม่มีอะไรจะต้องคาใจ
ทำดีที่สุดแล้ว...
ก็สุขที่สุดได้แล้ว
ทำดีเต็มที่แล้ว...
ก็สุขเต็มที่ได้แล้ว
ใจเพชร กล้าจน

ยุทธศาสตร์การต่อสู้สู่ชัยชนะที่แท้จริง อันเป็นแสนยานุภาพสูงสุดของการต่อสู้ในแต่ละชีวิตนั้น พระองค์วางอาวุธทั้งหมด ใช้การต่อสู้ด้วยมือเปล่า ที่ต้องใช้ความกล้าหาญ อดทน เสียสละ ศรัทธา ปัญญา สันติ อหิงสา อโหสิ เมตตา อุเบกขา อย่างสูงสุด

ดำเนินยุทธวิธีตาม พระไตรปิฎก เล่ม 21 วรรณสูตร ข้อ 83 ดูกรภิกษุทั้งหลาย บุคคลผู้ประกอบด้วยธรรม 4 ประการ ย่อมเกิดในนรก(ชีวิตผู้นั้นได้รับความเดือดร้อนทุกข์ทรมานในชาตินี้หรือชาติอื่นๆสืบไป)เหมือนถูกนำมาโยนลง ธรรม 4 ประการเป็นไฉน คือ บุคคลไม่พิจารณาใคร่ครวญก่อนแล้ว กล่าวสรรเสริญบุคคลที่ไม่ควรสรรเสริญ 1 ไม่พิจารณาใคร่ครวญก่อนแล้ว กล่าวติเตียนบุคคลที่ควรสรรเสริญ 1 ไม่พิจารณาใคร่ครวญก่อนแล้ว ปลูกความเลื่อมใสในฐานะที่ไม่ควรเลื่อมใส 1 ไม่พิจารณาใคร่ครวญก่อนแล้ว ปลูกความไม่เลื่อมใสในฐานะที่ควรเลื่อมใส 1 บุคคลผู้ประกอบด้วยธรรม 4 ประการนี้แล ย่อมเกิดในนรก(ชีวิตผู้นั้นได้รับความเดือดร้อนทุกข์ทรมานในชาตินี้หรือชาติอื่นๆสืบไป) เหมือนถูกนำมาโยนลง ดูกรภิกษุทั้งหลาย บุคคลผู้ประกอบด้วยธรรม 4 ประการ ย่อมเกิดในสวรรค์(ชีวิตผู้นั้นได้รับประโยชน์ความผาสุกในชาตินี้หรือชาติอื่นๆสืบไป) เหมือนถูกเชิญมา ธรรม 4 ประการเป็นไฉน คือ บุคคลพิจารณาใคร่ครวญก่อนแล้วย่อมติเตียนบุคคลที่ควรติเตียน 1 พิจารณาใคร่ครวญก่อนแล้ว ย่อมสรรเสริญบุคคลที่ควรสรรเสริญ 1 พิจารณาใคร่ครวญก่อนแล้ว ปลูกความไม่เลื่อมใสในฐานะที่ไม่ควรเลื่อมใส 1 พิจารณาใคร่ครวญก่อนแล้ว ปลูกความเลื่อมใสในฐานะที่ควรเลื่อมใส 1 บุคคลผู้ประกอบด้วยธรรม 4 ประการนี้แล ย่อมเกิดในสวรรค์(ชีวิตผู้นั้นได้รับประโยชน์ความผาสุกในชาตินี้หรือชาติอื่นๆสืบไป) เหมือนถูกเชิญมาฯ สอดคล้องกับพระไตรปิฎก เล่ม 27 ข้อ 2442 "...ผู้เป็นนักปราชญ์ ฉลาดในประโยชน์...ควรข่มคนที่ควรข่ม ยกย่องคนที่ควรยกย่อง...อย่าให้เกรี้ยวกราดนัก เพราะว่าสกุลที่มั่นคงเป็นอันมากได้ถึงความไม่เป็นสกุล(เสียหายเดือดร้อนพินาศ)เพราะความโกรธ...แส่หากามารมณ์ ย่อมพินาศหมด...

ขยันบำเพ็ญกุศล...จงทรงศีล เพราะว่าคนทุศีลย่อมตกนรก(ชีวิตผู้นั้นได้รับความเดือดร้อนทุกข์ทรมานในชาตินี้หรือชาติอื่นๆสืบไป)" พระไตรปิฎก เล่ม 19 อุปัฑฒสูตร ข้อ 5 พระผู้มีพระภาคตรัสว่า...ก็ความเป็นผู้มีมิตรดี มีสหายดี สังคมสิ่งแวดล้อมดีนี้เป็นพรหมจรรย์(ความพ้นทุกข์)ทั้งสิ้นทีเดียว และพระพุทธเจ้าตรัสว่าคนจะล่วงทุกข์เพราะความเพียร(พระไตรปิฎก เล่ม 10 ข้อ 200) อย่างรู้เพียรรู้พัก(รู้บุกรู้ถอย) (พระไตรปิฎกเล่ม 15 ข้อ 2)

ดังนั้นยุทธวิธีการต่อสู้ที่มีแสนยานุภาพสูงสุดอันจะนำมาซึ่งชัยชนะที่แท้จริง คือ ติหรือข่มในสิ่งที่ควรติควรข่ม ยกย่องในสิ่งที่ควรยกย่อง ลดละความโกรธและกาม ขยันบำเพ็ญกุศล ปฏิบัติศีลให้สูงยิ่งขึ้นเท่าที่จะทำได้ ทำด้วยพลังมิตรดีสหายดีสังคมสิ่งแวดล้อมดี คือทำควบคู่กับมาตรการทางสังคม กฎหมาย และกฎแห่งกรรม ใช้การต่อสู้โดยมือเปล่า ด้วยความกล้าหาญ อดทน เสียสละ ศรัทธา ปัญญา สันติ อหิงสา อโหสิ เมตตา อุเบกขา สูงสุด จะเกิดประโยชน์สูงสุด ปลอดภัยที่สุด เสียหายน้อยที่สุด เมื่อปฏิบัติด้วยความไม่กลัว ไม่กร่าง ไม่โกรธ ไม่ทำร้ายใคร สงบหรือหลบเลี่ยงจากการปะทะด้วยความรุนแรง ให้กำลังใจคนดี ให้สติคนชั่ว ติในสิ่งที่ควรติ ชมในสิ่งที่ควรชม โดยพยายามใช้ท่าทีลีลาทางกายวาจาใจที่ไม่หยาบ ไม่ยั่วยุ ไม่อวดดี ไม่ท้าทายให้ฝ่ายตรงข้ามมาทำร้าย ถ้าเขามาทำร้ายหรือใส่ร้ายเราให้สงบหรือหลบเลี่ยง ไม่ตอบโต้ด้วยความรุนแรงใดๆทั้งสิ้น ปล่อยให้เขาโชว์ความชั่วชัดเจนฝ่ายเดียว เขาก็จะผิดกฎหมาย กฎแห่งกรรมแต่ฝ่ายเดียว และคนส่วนใหญ่ในสังคมก็จะไม่เห็นด้วยกับเขา แล้วมารวมกับฝ่ายดี ประชาธิปไตยนั้นชนะกันด้วยเสียงข้างมาก ดังนั้น สุดท้ายฝ่ายดีก็จะชนะ ฝ่ายชั่วก็จะพ่ายแพ้ไป การไม่กลัว ไม่กร่าง ไม่โกรธ ไม่หยาบ ไม่ยั่วยุ ไม่ท้าทายให้ใครมาทำร้ายฝ่ายเรา และไม่ใช้ความรุนแรงทำร้ายใครๆ ใช้ความสงบและหลบเลี่ยง เป็นการไม่สร้างวิบากกรรมร้ายใหม่จากเหตุตรงกันข้าม ถ้าคนในฝ่ายเราถูกทำร้าย แสดงว่าเป็นวิบากกรรมร้ายเก่าซึ่งไม่ว่า

จะอยู่ที่ไหนก็ต้องรับอยู่แล้ว ถ้ารับในขณะบำเพ็ญกุศล วิบากกรรมร้ายนั้นก็หมดไปพร้อมกับได้รับวิบากกรรมดี ถ้ารับวิบากร้ายโดยไม่ทำความดี วิบากร้ายก็หมดโดยไม่ได้วิบากดี ข้อปฏิบัติอีกประเด็นหนึ่งคือ ไม่เหมาเข่งว่ากลุ่มนั้นกลุ่มนี้ชั่วทั้งหมดทุกคน แม้จะเป็นกลุ่มหรือองค์กรเดียวกันก็ต้องแยกแยะตำหนิค่าว่าเฉพาะคนชั่ว ส่วนคนดีนั้นต้องชื่นชมส่งเสริมให้กำลังใจ เมื่อรวมพลังกันทำเป็นหมู่มิตรดีสหายดีสังคมสิ่งแวดล้อมดีจะเป็นพลังแห่งความดีที่แผ่ไพศาลเสริมหนุนให้คนดีทุกสาขาอาชีพ เช่น ข้าราชการทุกหมู่เหล่า ศาล องค์กรอิสระ นักธุรกิจ พ่อค้า ประชาชน เป็นต้น มีกำลังใจในการทำหน้าที่ที่ดีอย่างเต็มที่ อันจะทำให้สังคมได้รับประโยชน์สูงสุด ปลอดภัยที่สุด เสียหายน้อยที่สุด

ทำด้วยเมตตา คือ ปรารถนาให้เกิดสิ่งที่ดีงามให้เกิดความผาสุกต่อผองชน ไม่อยากให้ผองชนได้รับความเดือดร้อนเลวร้ายจากคนชั่ว รวมทั้งปรารถนาดีต่อคนชั่ว อยากให้คนชั่วกลับใจแล้วหันมาปฏิบัติความดี อันจะทำให้ชีวิตของเขาได้รับความผาสุกที่แท้จริง ไม่อยากให้เขาบาปมากไปกว่าที่เขาทำมาแล้ว เพราะบาปนั้นจะทำให้เขาทุกข์ทรมานอีกยาวนานหลายชาติ ในชาตินี้หรือชาติอื่นๆสืบไปอย่างแน่นอน ถ้าผู้ที่ทำไม่ดีนั้นมีสติหยุดทำสิ่งที่ไม่ดีแล้วพากเพียรทำความดี วิบากดีก็จะช่วยลดความทุกข์ทรมานและสร้างความผาสุกให้กับชีวิตนั้น ดังที่พระพุทธเจ้าตรัสว่า "กุศลธรรม สามารถทำให้อกุศลธรรมเบาบางลงได้" (พระไตรปิฎก เล่ม 20 ข้อ 518) "ผลวิบาก(พลังสร้างผล)ของกรรม(การกระทำ)ที่ทำดีทำชั่วแล้ว มีอยู่" (พระไตรปิฎก เล่ม 14 "มหาจัตตารีสกสูตร" ข้อ 257) "ดูกรภิกษุทั้งหลาย เราไม่กล่าวความที่กรรม(การกระทำ)อันเป็นไปด้วยสัญเจตนา(ความจงใจ)ที่บุคคลทำแล้ว สะสมแล้วจะสิ้นสุดไป เพราะมิได้เสวยผล แต่กรรม(การกระทำ)นั้นแล จะให้ผลในทิฏฐธรรมเทียว(ภพนี้) หรือในภพถัดไป หรือในภพอื่นสืบๆ ไป" (พระไตรปิฎก เล่ม 37 ข้อ 1698)

สำหรับอุเบกขา ก็คือ เมื่อเราได้ทำสิ่งที่ดีให้ดีที่สุดแล้วอย่างรู้เพียรรู้พัก ก็ปล่อยวางให้ผลที่เกิดขึ้นเป็นไปตามบาปบุญของเราและโลก รวมถึง

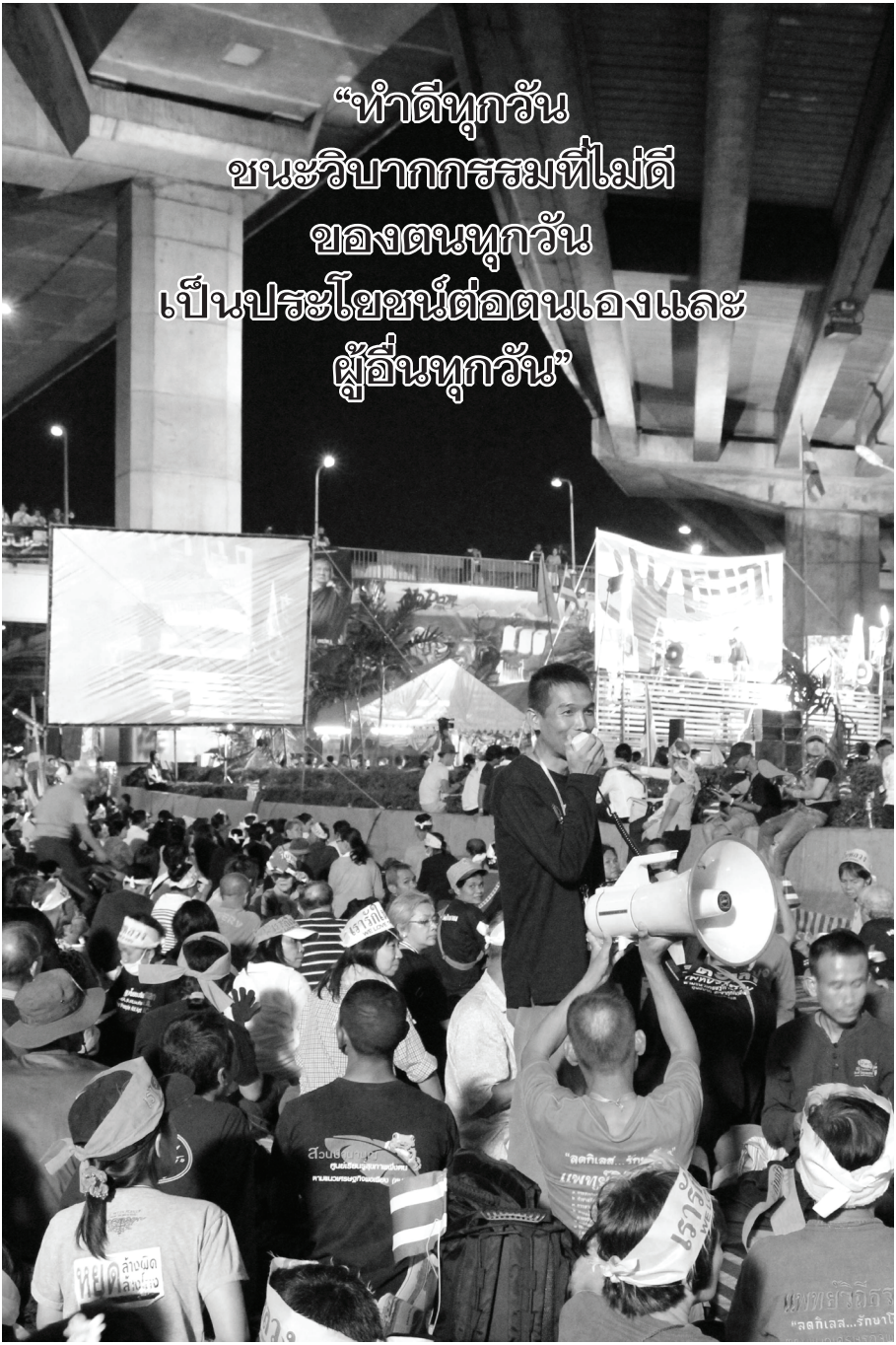
“ทำดีทุกวัน
ชนะวิบากกรรมที่ไม่ดี
ของตนทุกวัน
เป็นประโยชน์ต่อตนเองและ
ผู้อื่นทุกวัน”

คนชั่วถ้าเขากลับใจก็ปล่อยวางให้เป็นบุญของเขา ถ้าเขาไม่กลับใจยังทำชั่วต่อก็ปล่อยวางให้เป็นบาปนรกเดือดร้อนทุกข์ทรมานของเขาเอง เมื่อถึงคราวที่เขาต้องรับวิบากบาปจนทุกข์เกินทนก็จะสำนึกเลิกทำชั่วแล้วกลับใจเป็นคนทำดีในที่สุด(เห็นทุกข์จึงเห็นธรรม) เพราะโดยสัจจะแล้วคนจะทำชั่วได้แค่ทนทุกข์ได้เท่านั้น เมื่อทุกข์เกินทนจะเลิกทำชั่วทุกคน เหมือนกับกรณีเทวทัตวันที่แผ่นดินสูบเกิดความทุกข์ทรมานจนเกินทนจึงสำนึกได้ขอบำเพ็ญความดีตามพระพุทธเจ้า ดังนั้น ไม่ว่าคนจะเลวแค่ไหน เมื่อถึงชาติที่วิบากบาปส่งผลจนทุกข์เกินทนก็จะเลิกทำชั่วกลับใจมาทำดี ซึ่งในระหว่างที่ยังมีชีวิตอยู่ วิบากดีหรือชั่วก็จะตามส่งผลตลอดเวลา เมื่อส่งผลแล้วก็จะดับไป คนดีที่ทำดีต่อเนื่องหรือคนชั่วที่กลับใจมาทำดีมากๆ วิบากดีนั้นก็จะส่งผลให้ได้พบสัตบุรุษ ได้ฟังสัจธรรม ได้ปฏิบัติจนพ้นทุกข์(อวิชชาสูตร) และสามารถดับสูญปรินิพพานได้ในที่สุด จะเห็นได้ว่าสุดท้ายทุกอย่างก็ดับไปไม่มีอะไรเป็นของใคร ดังนั้น **เราจึงมีหน้าที่ทำทุกสิ่งทุกอย่างให้อยู่ในสภาพที่ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพื่อให้โลกและเราได้อาศัยก่อนที่ทุกอย่างจะดับไปเท่านั้น**

การต่อสู้ของมวลมหาประชาชน(กปปส.)เพื่อประโยชน์ของคนส่วนมากกับกลุ่มที่ทำประโยชน์เพื่อคนส่วนน้อย(ระบอบทักษิณ) ด้วยยุทธศาสตร์การต่อสู้สู่ชัยชนะที่แท้จริงตามที่พระพุทธเจ้าตรัสไว้ข้างต้นกำลังเป็นแบบอย่างให้หลายประเทศทั่วโลก ที่กำลังประสบกับปัญหาความชั่วของผู้บริหารที่ใช้อำนาจคดโกงเอาเปรียบกดขี่ข่มเหงทำร้ายประชาชนและข้าราชการที่ดี รวมถึงองค์กรอิสระต่างๆ ทำให้หลายประเทศได้แนวทางแสงสว่างทางออกของการต่อสู้เพื่อแก้ปัญหาของสังคมประเทศชาติ ยุทธศาสตร์ดังกล่าวได้ส่งผลให้ระบอบทักษิณหมดอำนาจลงไปเป็นลำดับๆ ทำให้คนในระบอบทักษิณทุรนทุรายทุกข์ทรมานกับการไม่ได้ดั่งใจ ซึ่งเป็นวิบากบาปที่เริ่มไล่ล่าอย่างไม่ยั้งมือสารพัดเรื่อง ทำให้สิ่งเลวร้ายอันเป็นขุมอำนาจและต้นทุนของระบอบทักษิณหลายอย่าง ที่ทักษิณคิดเพื่อไทยทำถูกศัตรอนไม่สามารถทำได้ เช่น ระบอบทักษิณไม่สามารถออกกฎหมายนิรโทษกรรมล้างผิดคนที่ทำผิดกฎหมายหลายคนหลายประเด็นที่ไม่ยอมรับผิด โดยเฉพาะคุณทักษิณและหลายคนในระบอบทักษิณ โดยอ้างการล้างผิดให้ฝ่ายอื่นๆด้วย

บ้างบางส่วน เพื่อให้คุณทักษิณและคณะจะได้กลับมามีอำนาจอีกครั้ง ระบอบทักษิณไม่สามารถแก้รัฐธรรมนูญที่มาของ สว. (สภาผัวเมีย) ที่ทำลายกลไก การตรวจสอบการทำงานของรัฐบาล เพื่อระบอบทักษิณจะได้รวบอำนาจได้ซึ่งศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่าขัดรัฐธรรมนูญ และ ป.ป.ช. รอชี้มูลความผิดอยู่ในวันที่ 7 และ 10 มกราคม 2557 นี้ ระบอบทักษิณไม่สามารถคดโกงเพื่อสะสมอำนาจทุนและสร้างปัญหาหนี้สินดอกเบี้ย (ทำให้ข้าวของสินค้าราคาแพงยิ่งขึ้น) จากโครงการกู้ยืมสองล้านๆ สร้างรถไฟความเร็วสูง(ใช้ต้นทุนอย่างสูงเพื่อส่งผักขาย) โครงการกู้ยืมสามแสนห้าหมื่นล้านที่ไม่โปร่งใสในการแก้ปัญหาน้ำท่วม ทุจริตโครงการจำนำข้าว และโครงการทุจริตอื่นๆ ระบอบทักษิณยังบอบช้ำคดคดิ้นทุรนทุรายทุกข์ทรมานหนักเข้าไปอีก เมื่อคุณทักษิณฟ้อง คตส. แล้วศาลยกฟ้องและระบุว่าคุณทักษิณทุจริตดังกล่าวจริง รวมถึงการจำต้องยุบสภาทำให้อำนาจระบอบทักษิณลดลงอย่างมาก เช่น รัฐบาลรักษาการ ไม่สามารถสั่งย้ายข้าราชการได้ ไม่สามารถอนุมัติงบประมาณได้ ไม่สามารถแก้กฎหมายได้ เป็นต้น

นอกจากนั้นยังมีคดีความผิดอีกมากมายที่คนในระบอบทักษิณทำเอาไว้ ซึ่งรอการตัดสินโดยศาลและองค์กรอิสระ รวมถึงการถูกฟ้องศาลเพิ่ม และรอองค์กรอิสระตัดสินอีกมากมายหลายคดี เช่น คดีทุจริตโครงการจำนำข้าว คดีทุจริตโครงการแก้ปัญหาน้ำท่วม คดีแก้รัฐธรรมนูญที่มาของ สว. ที่วิธีการและเนื้อหาขัดรัฐธรรมนูญ เป็นต้น ซึ่งจะมีผลทำให้ต้องรับโทษและหยุดทำหน้าที่บริหารราชการแผ่นดิน จะเห็นได้ว่า กุศลเก่าที่เคยต้านภัยให้ระบอบทักษิณได้ทยอยหมดลงไปมากแล้ว เพราะไม่ทำความดีเพิ่ม กลับมุ่งมั่นทำแต่ความชั่วสารพัด วิบากชั่วจึงละลายวิบากดีของเขาที่เคยคุ้มครองเขาให้หมดไป และส่งผลที่เลวร้ายรุนแรงให้เขามากยิ่งขึ้นๆ **กฎแห่งกรรม กฎหมาย และกฎสังคม กำลังไล่ล่าระบอบทักษิณอย่างไม่ยั้งมือ** ส่งผลให้ระบอบทักษิณตกนรกคือการไม่ได้ดั่งใจดีดคดิ้นทุรนทุรายทุกข์ทรมานมากยิ่งขึ้นๆ ถึงที่สุดเมื่อเขาทุกข์เกินทนอันเกิดจากวิบากกรรมของเขา เขาก็จะกลับใจเป็นคนดีไม่ชาติใดก็ชาติหนึ่ง สัจจะจะเป็นเช่นนี้ตลอดกาลนานไม่มีแปรเปลี่ยน

จากการชุมนุมของมวลมหาประชาชนที่ใช้ยุทธวิธีตามที่พระพุทธเจ้าตรัสว่า **ติหรือข่มในสิ่งที่ควรติควรข่ม ยกย่องในสิ่งที่ควรยกย่อง พร้อมกับใช้มาตรการทางสังคม กฎหมาย และกฎแห่งกรรม ด้วยสันติ อหิงสา (ไม่เบียดเบียน ไม่รุนแรง) ปราศจากอาวุธ** ทำให้เกิดการเผยแพร่ข้อมูลความเลวร้ายของระบอบทักษิณทางสื่อสารทุกรูปแบบ ยิ่งยืดเยื้อยาวนานเท่าไหร่ก็ยิ่งส่งผลเสียต่อระบอบทักษิณเท่านั้นๆ ยิ่งระบอบทักษิณทำบาปชั่วมากยิ่งขึ้นเท่าไหร่ ข้าราชการและประชาชนก็ยิ่งรู้ถึงความเลวร้าย และการไร้ความสามารถในการแก้ปัญหาความเดือดร้อนของข้าราชการและประชาชนที่ทวีมากขึ้นทุกวันๆ อันเกิดจากฝีมือการบริหารที่สุดโกง สุดโง่เขลา สุดผิดพลาด และสุดล้มเหลวของระบอบทักษิณ ระบอบทักษิณจึงหลอกข้าราชการและประชาชน ส่วนใหญ่ไม่ได้อีกต่อไป ยังคงหลอกได้เพียงบางกลุ่มส่วนน้อยเท่านั้น ซ้ำยังโชคร้ายไม่มีบุญที่จะเกิดปัญญาสำนึกผิด กลับมุ่งมั่นทุ่มโถมพากเพียรทำความชั่วสารพัดต่อไป ใช้ความรุนแรงอำมหิตโหดร้ายกับประชาชนและข้าราชการมากยิ่งขึ้นๆ แล้วโกหกหลอกลวงผู้คนว่าตนทำถูกต้องเพื่อผลประโยชน์ของพรรคพวกตน ซึ่งเป็นคนส่วนน้อย และใส่ร้ายคนดีที่ทำประโยชน์เพื่อคนหมู่มาก พอคนรู้คนก็ยิ่งรังเกียจ ไม่สนับสนุน ไม่ร่วมด้วย และต่อต้านเท่านั้นๆ คนจึงมารวมกับกลุ่มคนดีมากยิ่งขึ้นๆ เพราะคนดีนั้น ไม่ใช้ความรุนแรง ทำให้ปลอดภัย คนดีพึ่งตนเองได้ มีน้ำใจแบ่งปันเกื้อกูล เสียสละด้วยความซื่อสัตย์ อย่างมีปัญญาแท้ จึงมีคุณค่าประโยชน์แท้ต่อชีวิต **ทำให้กลุ่มคนดีมีปริมาณและคุณภาพมากกว่าคนชั่ว ประชาธิปไตยนั้นชนะกันด้วยเสียงข้างมาก ชัยชนะก็จะเป็นของมวลมหาประชาชนคนดี** ประกอบกับเมื่อคนดีออกมาชุมนุมแสดงตัวมากเท่าไหร่ ก็จะส่งพลังสนามแม่เหล็กแห่งความดีให้ศาล องค์กรอิสระ ข้าราชการ และประชาชนที่ดีได้ทำหน้าที่อย่างถูกต้องเป็นกลางแห่งสัจธรรมที่แท้จริง ตามที่พระพุทธเจ้าตรัสในโอวาทปาติโมกข์อันเป็นข้อปฏิบัติสู่การพ้นทุกข์ คือกลางในการทำหน้าที่ หยุดสิ่งที่ชั่วร้ายต่อตนเองและผู้อื่น กลางในการทำหน้าที่ที่ดีแท้

ต่อตนเองและผู้อื่น กลางในการทำหน้าที่ด้วยจิตใจที่บริสุทธิ์ผ่องใส อย่างแกล้วกล้าอาจหาญแต่ไม่กร่าง แข็งแกร่งแต่ไม่แข็งกระด้าง อ่อนน้อมอ่อนโยนแต่ไม่อ่อนแอ กล้าแต่ไม่บ้าบิ่น เพราะมีพลังของมิตรดีสหายดีสังคมสิ่งแวดล้อมดีเป็นทั้งหมดทั้งสิ้นของความพ้นทุกข์ (พระไตรปิฎก เล่ม 19 อุปัฑฒสูตร ข้อ 5) คุ้มครองเสริมหนุนอยู่ **ดังนั้น ในที่สุดชัยชนะก็จะเป็นของมวลมหาประชาชนคนดี เพราะเมื่อสัจจะถึงที่สุดแล้ว "ธรรมะย่อมชนะอธรรม"**

เมื่อคนดีถูกกระทำด้วยความรุนแรงจากคนชั่ว ไม่ว่าจะรุนแรงแค่ไหน ถ้าคนดีใช้ยุทธวิธีไม่ตอบโต้ด้วยความรุนแรงเท่าไหร่ คนชั่วยิ่งชั่วข้างเดียวชัดเท่านั้นๆ จึงแพ้ทั้งทางกฎหมาย กฎสังคม และกฎแห่งกรรมไปข้างเดียว จึงสะสมความทุกข์ความทรมานความเสื่อมความพินาศ อันเกิดจากความชั่วของตนเองไปข้างเดียว นี้คือ **ฤทธิ์แห่งแสนยานุภาพของพลังสงบ สันติ อหิงสา ที่สะท้อนเอาความชั่วร้ายของคนชั่วกลับไปทำลายคนชั่วอย่างรุนแรงที่สุด โดยที่คนดีเสียหายน้อยที่สุดหรือไม่มีความเสียหาย** มหาตมคานธีจึงกล่าวว่า **การต่อสู้ที่ส่งผลร้ายรุนแรงที่สุดต่อศัตรูคือ การต่อสู้ที่ไม่ใช้ความรุนแรงต่อศัตรู** ซึ่งทำให้มหาตมคานธีนำอินเดียชนะมหาอำนาจอังกฤษมาแล้ว

การใช้ความรุนแรงนั้นจึงเป็นการดิ้นเฮือกสุดท้ายของระบอบทักษิณ เป็นแผนการของระบอบทักษิณที่หมดประตูหมดหนทางในการเอาชนะมวลมหาประชาชนได้แล้ว เพราะอำนาจของตนเองก็หมดลงไปทุกวันๆ ความผิดทางกฎหมาย กฎสังคม และกฎแห่งกรรมก็เล่นงานตนเองและพรรคพวกมากขึ้นทุกวันทุกวัน **ดังนั้นวิธีเดียวที่ระบอบทักษิณจะชนะได้ตามปัญญาบาปของเขาคือ ต้องหลอกใช้ข้าราชการหรือชาวบ้านที่หลงช่วยเขา ให้โกหกยั่วยุหรือใช้ความรุนแรงทุกวิธีเพื่อให้ประชาชนมีความโกรธโมโหให้มาก จนขาดสติหลงกลลวงใช้ความรุนแรงตอบโต้ จะได้ตั้งข้อหาผู้ก่อการร้าย/กบฏ เพื่อให้เขาสามารถใช้อาวุธที่มีมากมายมหาศาลเต็มคลังแสงทำร้ายทำลาย**

กวาดล้างประชาชนอย่างถูกต้องตามกฎหมายเพื่อเอาชนะประชาชน จึงดำเนินการสั่งคนของเขาที่แฝงอยู่ในคราบตำรวจชั่วบางคนให้ยั่วยุและใช้ความรุนแรงกับประชาชน รวมทั้งสื่อสารให้ข้อมูลด้านไม่ดีของกลุ่มประชาชนคนดีหรือองค์กรที่ดีกับตำรวจเพื่อให้ตำรวจโกรธเกลียดประชาชนหรือองค์กรดังกล่าว และให้ประชาชนโกรธเกลียดตำรวจหรือข้าราชการอื่นๆ โดยต่างฝ่ายต่างเข้าใจผิดเหมาเข่งรวมว่าฝ่ายตำรวจหรือฝ่ายประชาชนเป็นคนไม่ดีไปทั้งหมด เพราะถูกปลุกปั่นโดยไม่รู้ความจริงตามที่พระพุทธเจ้าตรัสว่า โลกนี้พร่องอยู่เป็นนิจ ทุกองค์กรทุกกลุ่มทุกฝ่ายไม่ว่าจะเป็นองค์กรอิสระข้าราชการหรือประชาชนที่ค่ารวมเป็นคนดี แต่ก็จะไม่มีคนดีทั้งหมดหรอก จะมีไม่ดีปนอยู่บ้างเป็นธรรมดา โดยเฉพาะในประเทศไทยขณะนี้คนที่ไม่ดีนั้น มีเพียงส่วนน้อยบางส่วนเท่านั้นที่มักมีตำแหน่งใหญ่โต ซึ่งต้องดำเนินการแก้ไขด้วยกฎหมาย กฎสังคมและกฎแห่งกรรมต่อไป ซึ่งความจริงแล้วตำรวจทหารข้าราชการส่วนใหญ่นั้นเป็นคนดีที่คอยช่วยเหลือประชาชนอยู่ และระบอบทักษิณจะส่งคนของเขามาแทรกแฝงในฝูงชนเพื่อยั่วยุและหาโอกาสสร้างสถานการณ์ ให้ใช้ความรุนแรงให้โกรธเกลียดตำรวจทหารข้าราชการและองค์กรอิสระต่างๆ เมื่อประชาชนหลงกลลวงของระบอบทักษิณ ก็จะใช้ความรุนแรงตอบโต้ตำรวจที่ถูกหลอกจากระบอบทักษิณด้วยอามิสสินจ้างรางวัล หรือการให้ข้อมูลที่ผิดรวมทั้งตำรวจดีที่ถูกสั่งการบังคับมา ซึ่งระบอบทักษิณไม่ได้เสียดายชีวิตของตำรวจหรือประชาชนที่ถูกปั่นหัวหรือถูกสั่งการบังคับมาเหล่านั้นเลย ตำรวจและประชาชนก็จะตกเป็นเครื่องมือของระบอบทักษิณที่ปลุกปั่นให้โกรธเกลียดทุบตียิงเผาเข่นฆ่าทำร้ายกันจนบาดเจ็บล้มตาย ก็จะเข้าทางระบอบทักษิณที่ต้องการใช้อาวุธร้ายแรงปราบปรามประชาชนอย่างถูกต้องตามกฎหมาย เขาจะตั้งข้อหาว่าประชาชนเป็นผู้ก่อการร้าย/กบฏ แล้วกวาดให้เรียบเลย ทำให้ระบอบทักษิณสามารถใช้อำนาจเผด็จการเอาเปรียบกดขี่ข่มเหงปกครองประเทศไทยต่อไป ประชาชน ตำรวจ ทหาร ข้าราชการ รวมทั้งองค์กรอิสระต่างๆ ก็จะคั่งแค้นทำร้ายกันและกันกลับไปกลับมาต่อเนื่อง

ยาวนาน ไม่มีชีวิตใดปลอดภัย ไม่มีชีวิตใดทำอาชีพการงานได้เต็มที่ เพราะต้องคอยระวังภัยจากการเข่นฆ่าทำร้ายกัน นอกจากจะต้องลำบากทุกข์ทรมานกังวลใจกับความไม่ปลอดภัยตลอดเวลาแล้ว ยังต้องมีปัญหาลำบากกับการไม่พออยู่ไม่พอกินเพราะไม่สามารถทำการงานได้เต็มที่ ทุนรอนและพลังการต่อสู้ก็จะน้อยลง อ่อนแอลงไปเรื่อยๆ ถึงตอนนั้นอำนาจของระบอบทักษิณจะมีมากมายมหาศาล ยากที่ประชาชนหรือข้าราชการที่ดี

ทุกหมู่เหล่ารวมทั้งองค์กรอิสระจะต่อต้านได้ แต่ถ้าทุกฝ่ายรู้เท่าทันแล้ว เป็นมิตรกัน ทุกฝ่ายก็จะปลอดภัยและมีความอยู่เย็นเป็นสุข ส่วนระบอบชั่วร้ายก็จะพ่ายแพ้ไป

ชัยชนะของมวลมหาประชาชนคนดี อยู่ที่การรู้เท่าทันไม่โง่ไม่หลงกลลวงของระบอบทักษิณ ระบอบทักษิณก็จะพ่ายแพ้พินาศไปอย่างราบคาบ (เมื่อเขารับวิบากกรรมจนทุกข์เกินทนก็จะกลับใจเป็นคนดีไม่ชาติใดก็ชาติหนึ่ง) เมื่อประชาชนรู้เท่าทันระบอบทักษิณ แล้วใช้ยุทธวิธีคือ **ชุมนุมต่อเนื่องด้วยความสงบหรือหลบเลี่ยงอันตรายที่ระบอบทักษิณทำ โดยไม่ใช้ความรุนแรงใดตอบโต้** ดำเนินการติหรือข่มในสิ่งที่ควรติควรข่ม ยกย่องในสิ่งที่ควรยกย่อง ลดละโกรธและกาม ขยันบำเพ็ญกุศล ปฏิบัติศีลให้ยิ่งขึ้นเท่าที่จะทำได้ ทำด้วยพลังมิตรดีสหายดีสังคมสิ่งแวดล้อมดี คือทำควบคู่กับมาตรการทางสังคม กฎหมายและกฎแห่งกรรม ด้วยความกล้าหาญ อดทน เสียสละ ศรัทธา ปัญญา สันติ อหิงสา อโหสิ เมตตา อุเบกขา สูงสุด มวลมหาประชาชนทำอย่างต่อเนื่อง เมื่อเหน็ดเหนื่อยหรือมีธุระก็ผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกัน เมื่อมวลมหาประชาชนต่อสู้ด้วยความสงบ สันติ อหิงสา ระบอบทักษิณ ก็ไม่มีเหตุผลในการใช้อาวุธ จึงไม่สามารถใช้อาวุธกวาดล้างประชาชนได้ ถ้าเขาใช้ความรุนแรงเขาก็จะเปิดเผยความชั่วของตัวเองแต่ฝ่ายเดียว คนก็ยิ่งรังเกียจ ไม่เห็นด้วย ไม่สนับสนุน เขาก็จะยิ่งเสียหายแต่ฝ่ายเดียว ในระหว่างนั้น เขาจะถูกมวลมหาประชาชนโจมตีด้วยการเปิดเผยข้อมูลความชั่วของระบอบทักษิณทุกสื่อ ใช้มาตรการทางสังคม กฎหมาย การจัดตั้งรัฐบาลและสภาของประชาชน รวมทั้งกฎแห่งกรรมก็จะไล่ล่าโจมตีเขาเองด้วยวิบากกรรมของเขาเอง จนพ่ายแพ้พินาศไปในที่สุด วันนั้นเขาจะสำนึกได้(เห็นทุกข์จึงเห็นธรรม) กลับใจตั้งจิตทำดีส่งผลให้เขามุ่งมั่นทำดีทำประโยชน์ให้กับโลกจนบรรลุธรรมในที่สุด หลังจากที่รับวิบากกรรมทุกข์ทรมานอย่างแสนสาหัสอย่างยาวนานหลายชาติ จะเห็นได้ว่า วิธีการนี้สามารถทำลายความชั่วในจิตวิญญาณของคนชั่วได้เด็ดขาด แล้วกลับกลายเกิดเป็นจิตวิญญาณที่ดีงามสร้างประโยชน์สุขให้กับตนเองและผองชนต่อไป

การต่อสู้ด้วยปัญญา สันติ อหิงสา มีการระดมรวมพลจำนวนมากเป็นคราวๆ สลับกับกลุ่มเล็กที่สามารถยืนหยัดอยู่ในพื้นที่ชุมนุม ยาวนานเท่าไหร่ คนชั่วจะยิ่งทุกข์ทรมานยิ่งกว่าถูกฆ่าให้ตายเท่านั้นๆ เพราะจะถูกกฎหมาย กฎแห่งกรรม และมาตรการทางสังคมคว่ำบาตรประณามประจานทุกสื่อทุกรูปแบบทุกๆวันอย่างยาวนาน เขาต้องรับความรู้สึกทุกข์ทรมานจิตใจทุกๆวันอย่างยาวนานตอนเป็นๆของชีวิต เพราะพระพุทธเจ้าพบว่าธรรมชาติของคนที่ยังมีกิเลสเมื่อได้รับผัสสะ(เหตุการณ์ที่มากระทบ)ที่ตนไม่ต้องการหรือชิงชังรังเกียจ ก็จะรู้สึกทุกข์ใจทันที ส่งผลให้ร่างกายทรุดโทรมเจ็บป่วยด้วย คนในระบอบทักษิณมีกิเลสต้องการอำนาจ ลาภ ยศ สรรเสริญ การชื่นชม ยอมรับ เคารพ เอาใจไม่อยากได้รับการประณาม ประจาน ติติง ค่าว่า นินทา ดูถูก ดูแคลน เหยียดหยาม ไม่เคารพ ไม่ยำเกรง เมื่อได้รับสภาพด้านลบดังกล่าว ก็จะรู้สึกทุกข์ทรมานทุรนทุรายอึดอัดหดหู่ซึมเศร้าหม่นหมองในจิตใจ เพียงแค่คนมาร่วมชุมนุมต่อต้านเขาโดยไม่ได้พูดอะไร ก็ทำให้เขาทุกข์ทรมานจะกระอักเลือดตายอยู่แล้วเพราะเขาไม่ชอบสิ่งนั้น แค่คนหนึ่งคนทำพฤติกรรมด้านลบดังกล่าวกับใครที่ยังมีกิเลสอยู่ก็จะรู้สึกทุกข์ใจ แต่นี่คนนับพันหมื่นแสนล้าน ประณามทุกๆวันอย่างยาวนาน จะทุกข์ทรมานสะสมมากขนาดไหน เป็นนรกที่ต้องรับตลอดเวลาอย่างยาวนาน ทั้งในชาตินี้และชาติอื่นๆสืบไป ที่ระบอบทักษิณ เช่น คุณยิ่งลักษณ์ เป็นต้น พยายามแสดงท่าทางยิ้มๆ ร่าเริงเบิกบานต่อหน้าสื่อหรือสาธารณะชนนั้น เป็นการเก็บซ่อนอาการไม่ให้คนรู้ว่าทุกข์ทรมานเท่านั้น เพราะถ้าคนที่ไม่ชอบเขารู้ว่าเขาทุกข์ทรมานด้วยสิ่งใดก็จะทำสิ่งนั้นมากยิ่งขึ้น เขาก็จะยิ่งทุกข์ทรมานมากยิ่งขึ้น จึงกลบด้วยสีหน้าร่าเริงเบิกบาน เหมือนนักมวยที่เก็บอาการ ทั้งๆที่ข้างในบอบช้ำสุดจะบอบช้ำสุดจะทนแล้ว เขาหลอกคนอื่นได้ แต่หลอกตัวเองไม่ได้ และหลอกผู้มีปัญญาที่รู้สัจจะไม่ได้ สังเกตได้จาก เขาบอกว่ายินดีรับฟังความคิดเห็นของประชาชน แสดงว่าเขามีความสุขที่ได้ฟังความเห็นของประชาชน แต่พอประชาชนมาชุมนุมแสดงความคิดเห็น เขากลับ

พูดว่า หยุดชุมนุมเถอะค่ะ หยุดชุมนุมเถอะค่ะ แปลว่าอะไร แปลว่ามีความทุกข์ ที่ประชาชนออกมาชุมนุม แสดงว่ามาตรการที่ประชาชนทำนั้นได้ผลแล้ว อีกตัวชี้วัดหนึ่งคือเขาให้คนของเขาสั่งย้ายนายตำรวจที่ไม่สามารถขัดขวางประชาชนที่ไปประณามเขาที่บ้านของเขา เห็นได้ชัดเลยว่าประชาชนทำกิจกรรมนี้มีผลให้เขาเป็นทุกข์ ประชาชนคนดีส่วนหนึ่งไม่รู้ว่าตนเองทำงานได้ผลจึงร้อนใจทุกข์ใจ อีกกรณีหนึ่ง มีสาวทอมไปเป่านกหวีดใส่ เขาก็ทำท่าทางพูดดีด้วย แต่พอหันหลังให้เขาก็ทำหน้าบึ้งไม่พอใจทุกข์ใจ เป็นต้น

เมื่อมวลมหาประชาชนใช้ยุทธวิธีสันติ อหิงสา ติในสิ่งที่ควรติ ชมในสิ่งที่ควรชม ใช้มาตรการทางสังคมและมาตรการทางกฎหมาย คดีที่รอศาลและองค์กรอิสระเชือดเยอะมาก แล้วเขาก็รู้ว่าเขาสู้ไม่ได้ เขาจึงต้องการให้มีการเลือกตั้งในสภาพระบบที่เขาสามารถโกงการเลือกตั้งได้ให้เร็วที่สุด เพราะว่าจะได้รีบกลับมาออกกฎหมายนิรโทษกรรมให้เร็ว ไม่เช่นนั้นเขาต้องทุกข์ทรมานอยู่อย่างนั้น คนมีกิเลส มีโลกธรรม จะไม่อยากถูกติ ไม่อยากถูกด่า อยากให้คนเห็นด้วย อยากให้คนเห็นภาพสวยๆ อยากได้การเอาใจ อยากได้ทรัพย์สมบัติมากๆ ดังนั้นการออกมาของประชาชน แม้ไม่ต้องพูดอะไร แค่ออกมาเฉยๆว่าไม่เห็นด้วยกับรัฐบาลชั่วเขาก็จะกระอักเลือดตายอยู่แล้ว ยิ่งพูดติ หรือประณามเขาด้วย เขายิ่งทรมานยิ่งกว่าถูกฆ่าอีก เพราะถ้าฆ่าเขาเขาก็แค่ไม่รู้สึกอะไร ไม่ได้ยินคำประณามเหล่านั้น ที่เหลือก็จะไปรับความทุกข์ทรมานอย่างแสนสาหัสอย่างยาวนานในภพชาติอื่นๆสืบไป การไม่ตายแต่ถูกประณาม ทุกข์ทรมานยิ่งกว่าการถูกตัดหัวเสียบประจาน ถูกประณามทั้งชีวิตไม่รู้เท่าไหร่ต่อเท่าไหร่ การสร้างให้คนเกลียดก็มีอันตรายตลอดเวลา เขามีเงินตั้งมากมาย แต่ไม่สามารถโผล่หัวออกไปตามที่ต่างๆได้อย่างอิสระ เพราะเขาจะกังวลว่าอาจถูกคนด่า คนว่า เผลอๆอาจถูกคนที่ไม่พอใจที่โกรธเกลียดแค้นในส่วนที่ทนไม่ได้ปองร้ายเข่นฆ่าเอาได้ เพราะคนบางส่วนไม่ได้วางใจที่จะให้อภัยได้ ซึ่งต่างจากเราที่ให้อภัยได้ คนที่วางใจไม่ได้ก็มีจริง บุคคลเหล่านั้นอาจปองร้ายเขาได้ตลอดเวลา เขาจึงไม่สามารถอยู่ที่ใดที่หนึ่งอย่างเปิดเผยได้ ต้อง

หลบๆซ่อนๆ โผล่แว็บนึงก็ต้องหลบ เหมือนสัมภเวสีปีศาจตกนรกทุกข์ทรมานไร้ที่อยู่เป็นหลักแหล่ง ชีวิตเขาจึงเต็มไปด้วยความทุกข์ไม่มีความสุขที่ยั่งยืนเลย

ในส่วนของเรานั้นเป็นนักปฏิบัติธรรมเรามีเมตตาอุเบกขาไม่ได้มีความโกรธเขา และเราเข้าใจเชื่อมั่นเรื่องกรรมว่า คนที่ทำชั่วนั้น ต่อให้ไม่มีใครทำร้ายเขา วิบากกรรมก็จะทำร้ายเขาเองด้วยวิธีการต่างๆ เช่น ทำให้เกิดโรคภัยไข้เจ็บ ภัยพิบัติธรรมชาติ หรือภัยอื่นๆ ในชาตินี้หรือชาติอื่นๆสืบไป เราจึงไม่จำเป็นต้องไปเข่นฆ่าทำร้ายเขาให้เราเป็นบาปเปล่าๆ และส่งกำลังใจกำลังปัญญาแห่งสัจจะถึงพี่น้องร่วมโลกว่าอย่าเข่นฆ่าเบียดเบียนทำร้ายใครเลยเป็นบาปกับตัวเองเปล่าๆ ใช้กฎหมาย กฎสังคม และกฎแห่งกรรมเป็นสัจจะที่จริงที่สุดยุติธรรมที่สุดและดีที่สุดแล้ว เป็นชัยชนะสูงสุดที่แท้จริงของมวลมหาประชาชนคนดี

ผมขอคารวะและขอขอบพระคุณในพลังความดีกล้าหาญเสียสละของพี่น้องมวลมหาประชาชนทุกท่าน ทุกกลุ่ม ทุกเวที โดยเฉพาะพี่น้องที่ไม่ใช่นักปฏิบัติธรรมที่ชุมนุมเผชิญหน้ากับตำรวจ ที่ท่านไม่หลงกลระบอบทักษิณที่สั่งการหรือปลุกปั่นให้ตำรวจบางส่วนใช้อาวุธแก๊สน้ำตากระสุนยางกระสุนจริง ด้วยความอำมหิตโหดร้ายที่รุนแรงเกินควรกับประชาชนตามลำดับจากหนักไปหาเบา อย่างน่าโมโหโกรธเกลียดแค้นเคืองอย่างยิ่ง โดยเฉพาะในผู้ที่ยังไม่ได้ปฏิบัติธรรมที่ประสบหรือรับรู้เหตุการณ์ดังกล่าว แต่พี่น้องประชาชนก็ไม่ได้มุทะลุใช้ความรุนแรงทุบตี ไม่ได้ใช้ปืน ระเบิด การเผาหรืออาวุธต่างๆหรือวิธีการต่างๆที่รุนแรงเข่นฆ่าตำรวจ เนื่องจากทุกกลุ่มทุกเวทีหล่อหลอมการต่อสู้แบบสันติอหิงสามาโดยตลอดอย่างได้ผล จึงทำให้คนส่วนใหญ่ไม่ตอบโต้ด้วยความรุนแรง ใช้ความสงบกับหลบเลี่ยง ซึ่งพื้นฐานพี่น้องส่วนใหญ่ที่ประจันหน้ากับตำรวจเป็นนักสู้สายบู๊ไม่ใช่สายบุ๋นและไม่ใช่นักปฏิบัติธรรม ถ้าไม่ฝึกฝนการต่อสู้ด้วยสันติอหิงสามาก่อน ต้องเกิดการใช้ความรุนแรงตอบโต้ตำรวจอย่างแน่นอน ถึงกระนั้นก็ตามพระพุทธเจ้า

ตรัสว่า โลกนี้พร่องอยู่เป็นนิจ จึงมีพี่น้องประชาชนบางส่วนเพียงเล็กน้อยที่ทนไม่ได้ ขว้างแก๊สน้ำตาบางส่วนที่ตำรวจยิงมา หรือก้อนหินที่พอหาได้ หรือยิงหนังสติ๊กกลับคืนไปบ้าง แต่ก็รุนแรงน้อยกว่าที่ตำรวจทำกับประชาชนอย่างเทียบกันไม่ได้ เป็นความเจริญอย่างมากของสายบู้ที่สามารถลดความรุนแรงลงได้อย่างมากขนาดนั้น ซึ่งจะสามารถพัฒนาให้เจริญก้าวหน้าสูงสุดจนอยู่เหนือความรุนแรงในตนอย่างเด็ดขาดต่อไปได้ จนถึงขั้นไม่ตอบโต้ด้วยความรุนแรงใดๆเลย เป็นสุดยอดแห่งชัยชนะสูงสุดต่อความรุนแรงในตน จนสามารถอยู่เหนือความรุนแรงในตนได้ อันจะนำมาซึ่งความปลอดภัย ความผาสุกสูงสุดต่อตนเองและผองชน เป็นชัยชนะต่อความไม่ปลอดภัย ไม่ผาสุกของตนเองและผองชน เพราะผู้ใช้ความรุนแรงมากกว่าย่อมแพ้มากกว่า เนื่องจากจะแสดงออกถึงความเลวอำมหิตโหดร้ายในการสร้างความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สินชัดเจนมากกว่า จึงผิดกฎหมาย ผิดกฎสังคม ผิดกฎแห่งกรรม ผิดศีลธรรม น่ารังเกียจมากกว่า คนส่วนใหญ่ก็จะไม่สนับสนุน ไม่อยู่ด้วย ไม่เอาด้วย ไม่เห็นด้วย แล้วหันมาอยู่กับฝ่ายที่สงบไม่รุนแรง สุดท้ายฝ่ายที่ไม่รุนแรงก็จะชนะ

ดังนั้นเมื่อไม่สามารถห้ามการใช้ความรุนแรงของฝ่ายตรงกันข้ามได้ ผู้มีปัญญาแท้จะไม่ใช้ความรุนแรง จะใช้วิธีสงบหรือหลบเลี่ยงให้ปลอดภัย โดยปล่อยให้ฝ่ายตรงกันข้ามแสดงความรุนแรงอันคือความชั่วที่ชัดเจนแต่ฝ่ายเดียว เพื่อให้ฝ่ายตรงข้ามขายขี้หน้าตัวเองและพ่ายแพ้ต่อกฎหมาย กฎสังคม และกฎแห่งกรรมไปฝ่ายเดียว ผู้ใช้ความรุนแรงน้อยจึงแพ้น้อย ผู้ไม่ใช้ความรุนแรงเลยจึงไม่แพ้เลย ชนะอย่างเดียว ชนะความเลวร้ายรุนแรงในตน ชนะความทุกข์ ชนะความไม่ปลอดภัย ทำให้ตนเองและผู้อื่นปลอดภัย ตัวชี้วัดว่าใครพัฒนาจิตใจได้เข้มแข็งดีงามที่สุด จนสามารถเอาชนะความโกรธได้ ก็คือผู้ชนะความรุนแรงในตนเองได้ จึงไม่ใช้ความรุนแรง ทำควบคู่กับการต่อสู้ด้วยกฎหมาย กฎสังคม และกฎแห่งกรรม ผู้นั้นก็จะนำชัยชนะ คือความผาสุกที่แท้จริงมาสู่ตนเองและผองชน เป็นชัยชนะที่ประเสริฐที่สุดในโลก

คนดีแท้ควรต่อต้านคนชั่วด้วยเมตตา อยากช่วยให้คนชั่วหยุดบาปแล้วหันมาทำดีแทน จะได้ลดเหตุแห่งทุกข์เพิ่มเหตุแห่งสุขต่อตนเองและผู้อื่น ด้วยการช่วยกันใช้มาตรการต่างๆทางสังคมทางกฎหมายและให้ปัญญาทางธรรม เรื่องกฎแห่งกรรมกับเขาว่า ที่เขาต้องสะสมความทุกข์ทรมานแสนสาหัสที่มากขึ้นๆอย่างนั้น และจะมีสิ่งเลวร้ายอย่างอื่นตามมาอีก ก็เพราะการทำความชั่วต่อเนื่องของเขา เขาควรจะหยุดชั่วเดี๋ยวนี้แล้วพากเพียรทำดี ทุกข์จะได้น้อยลง เพราะชั่วที่เขาทำมาแล้วนั้นก็จะส่งผลทุกข์ทรมานแสนสาหัสอีกหลายชาติแน่นอนอยู่แล้ว ถ้าทำดีมากเท่าไหร่ก็จะทำให้ทุกข์ลดน้องลงและเกิดสุขได้มากเท่านั้นๆ เมื่อได้ทำเต็มที่แล้ว คนชั่วจะกลับใจได้หรือไม่อย่างไร ก็อุเบกขาปล่อยวางให้เป็นไปตามบาปบุญของเขา

การเพิ่มอธิศีลเป็นทางที่เร่งชัยชนะได้เร็วที่สุด ดังที่พระพุทธเจ้าตรัสว่า "ผู้ใดค่าว่า กล่าวร้ายพระอาริยะ จะฉิบหาย 1 ใน 11 อย่างนี้ 1.ไม่บรรลุธรรมที่ยังไม่บรรลุ (ไม่ได้ความผาสุกที่แท้จริง) 2. เสื่อมจากธรรมที่บรรลุแล้ว (เสื่อมจากความผาสุกที่ได้แล้ว) 3. สัทธรรม (ธรรมที่ดีแท้) ย่อมไม่ผ่องแผ้ว 4. เข้าใจผิดว่าได้บรรลุสัทธรรม 5. ไม่ยินดีประพฤติพรหมจรรย์(การหยุดชั่วและทำดีอย่างมีสุขเป็นธรรมอันประเสริฐ) 6. มีความผิดเศร้าหมองอย่างใดอย่างหนึ่ง 7. เลิกปฏิบัติธรรมเวียนกลับมาเลวต่ำช้า 8. เป็นโรคร้ายแรงหนัก 9. เป็นบ้ามีจิตฟุ้งซ่าน 10. ตามด้วยความหลงผิด 11. ย่อมเข้าถึงอบาย (ความฉิบหายพินาศ) ทุคติ (ไปชั่วไปทุกข์) วินิบาต (ตกต่ำทรมาน) นรก (เดือดร้อนกายใจ)" (พระไตรปิฎก เล่ม 24 "พยสนสูตร" ข้อ 88 และ 213)

จะเห็นได้ว่า การเพิ่มอธิศีลเป็นการเพิ่มความบริสุทธิ์ เพิ่มความเป็นอาริยะ ในตัวเราได้มากเท่าไหร่ ก็จะทำให้ผู้มุ่งร้ายทุกข์ทรมานพินาศได้เร็วที่สุดและกลับใจได้เร็วที่สุด เท่านั้นๆ (ดีกว่าการได้รับทุกข์ทรมานพินาศช้า และไม่กลับใจ เพราะเขาจะทำเหตุแห่งทุกข์ทรมานต่อตนเองและผู้อื่นอีกยาวนาน) พลังแห่งความเลวร้ายของคนที่มุ่งร้ายต่อคนดีจะถูกส่งกลับเป็นทวีคูณ อย่างเช่นพระพุทธเจ้าผู้บริสุทธิ์แท้ นางกิญจมาณวิกาได้กล่าวหาพระพุทธเจ้าด้วยคำที่ไม่จริง ว่าทำให้เธอตั้งครรภ์ ต่อมาอีก

ไม่นานด้วยวิบากกรรมนั้นทำให้คนรู้ความจริงและเธอถูกแผ่นดินสูบ อีกกรณีคือเทวทัตทำไม่ดีกับพระพุทธเจ้าและคนอื่นๆ วิบากบาปทำให้ถูกแผ่นดินสูบ แล้วกลับใจเอาพระพุทธเจ้าเป็นที่พึ่ง พระพุทธเจ้าตรัสว่าด้วยความสำนึกนั้น จะทำให้เทวทัตได้บำเพ็ญเป็นพระปัจเจกพระพุทธเจ้าองค์ใดองค์หนึ่งในภายภาคหน้าหลังจากใช้กรรมในนรกทุกข์ทรมานแสนสาหัสชั่วกัปชั่วกัลป์ ***ตัวสำนึก****นี้ทำให้เขาเดินทางสู่ความหลุดพ้นจากทุกข์ได้ ถ้าไม่มีตัวสำนึกนี้เขาจะไม่มีวันหลุดพ้นจากทุกข์เลยและตกนรกตลอดกาล*

พระไตรปิฎก เล่ม 21 ปาณาติปาตสูตร ข้อ 81 ดูกรภิกษุทั้งหลาย บุคคลผู้ประกอบด้วยธรรม 4 ประการ ย่อมเกิดในนรก(ชีวิตผู้นั้นได้รับความเดือดร้อนทุกข์ทรมานในชาตินี้หรือชาติอื่นๆสืบไป) เหมือนถูกนำมาโยนลง ธรรม 4 ประการเป็นไฉน คือ เป็นผู้มักฆ่าสัตว์ 1 ลักทรัพย์ 1

ประพฤติผิดในกาม 1 พูดเท็จ 1 บุคคลผู้ประกอบด้วยธรรม 4 ประการนี้แล ย่อมเกิดในนรก(ชีวิตผู้นั้นได้รับความเดือดร้อนทุกข์ทรมานในชาตินี้หรือชาติอื่นๆสืบไป) เหมือนถูกนำมาโยนลง ดูกรภิกษุทั้งหลาย บุคคลผู้ประกอบด้วยธรรม 4 ประการ ย่อมเกิดในสวรรค์(ชีวิตผู้นั้นได้รับประโยชน์ความผาสุกในชาตินี้หรือชาติอื่นๆสืบไป) เหมือนถูกเชิญมา ธรรม 4 ประการเป็นไฉน คือ เป็นผู้งดเว้นจากการฆ่าสัตว์ 1 จากการลักทรัพย์ 1 จากการประพฤติผิดในกาม 1 จากการพูดเท็จ 1 บุคคลผู้ประกอบด้วยธรรม 4 ประการนี้แล ย่อมเกิดในสวรรค์ (ชีวิตผู้นั้นได้รับประโยชน์ความผาสุกในชาตินี้หรือชาติอื่นๆสืบไป) เหมือนถูกเชิญมาฯ

ดังนั้น **ถ้าต้องการจบสิ่งเลวร้ายให้เร็วก็ให้เพิ่มอธิศีลให้มากและมารวมกัน** เช่น ปฏิบัติศีลห้าลดละอบายมุขเป็นพื้นฐาน ได้แก่ ไม่ฆ่าสัตว์ ไม่ลักขโมยฉ้อโกง ไม่ประพฤติผิดในกามไม่ล่วงละเมิดผัวเขาเมียใครลูกใคร ไม่พูดโกหก ลดละเลิกคำหยาบ(คำที่เพิ่มหรือส่งเสริมให้เกิดความโลภโกรธหลง) ส่อเสียด(ยุยงให้ทะเลาะทำร้ายกัน) เพ้อเจ้อ(ไร้สาระไม่เกิดประโยชน์) ไม่ดื่มสุราเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สุราแปลว่าเมา ศีลข้อห้านั้นสุรานอกจากจะหมายถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แล้วยังหมายรวมถึงการมัวเมาในอบายมุข 6 ด้วย ดังนั้น การปฏิบัติศีลข้อห้าให้สมบูรณ์ คือ การลดละเลิกอบายมุข 6 ได้แก่ 1. การคบคนชั่วเป็นมิตร 2.การพนันเสี่ยงทาย 3. การเที่ยวเล่น 4.การเที่ยวกลางคืน 5. การเกียจคร้านในการงานที่ดีงาม 6. การมัวเมาเสพติดในสิ่งที่เป็นพิษต่อชีวิต รวมถึงสิ่งฟุ่งเฟ้อฟุ่มเฟือยเกินความจำเป็นของชีวิตทุกมิติ ทั้งของกินของใช้และการกระทำต่างๆ ตัวอย่างการปฏิบัติลดละเลิกความมัวเมา เช่น ฝึกลดละเลิกเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หมาก พลู บุหรี่ ยาบ้า ยาอี ยาไอซ์ เครื่องดื่มคาเฟอีน น้ำอัดลม ฯลฯ ฝึกลดมื้ออาหารที่เกินความจำเป็น เช่น จากคนที่เคยกินวันละ 5 มื้อ ก็ลดลงมาเหลือ 4, 3, 2 และ 1 มื้อ เป็นลำดับ พระพุทธเจ้าตรัสในจุลศีลว่า กินวันละ 1 มื้อดีที่สุดพอดีที่สุด (ผู้ที่ไม่เคยฝึกอาจทำยากหน่อยครับ ก็ลดละเท่าที่ทำได้โดยไม่ยากไม่ลำบากเกินไปก็

แล้วกันครับ พระพุทธเจ้าตรัสว่า การปฏิบัติสายกลางตามฐานจิตของแต่ละคนคือไม่ให้ตึงหรือหย่อนเกินไป ให้ตั้งตนอยู่บนความลำบากกุศลธรรมเจริญยิ่ง(พระไตรปิฎก เล่ม 14 ข้อ 15) คือฝืนบ้างแต่อย่าให้ทรมานตึงเครียดเกินไป(พระไตรปิฎก เล่ม 19 ข้อ 1664) จนถึงที่สุดก็จะทำสิ่งดีนั้นได้อย่างสบายโดยไม่ยากไม่ลำบาก) เคยกินจุบจิบไม่เป็นมื้อก็ลดลง ฝึกกินเป็นมื้อเป็นคราว ลดละการกินเนื้อสัตว์เท่าที่ทำได้ ลดความโลภโกรธหลงเท่าที่จะทำได้ ด้วยการเกื้อกูลแบ่งปันแรงกายความรู้ทรัพย์สินอุปกรณ์ข้าวของเท่าที่พอจะทำได้ โดยไม่ลำบากตนเองและผู้อื่นเกินไป

รวมถึงเมื่อประสบเหตุการณ์ที่คู่ต่อสู้คือด้านหรือทำสิ่งเลวร้ายใส่เรา เราก็ฝึกลดละความโกรธ โดยการใช้ปัญญาว่าสัจจะแห่งกรรมที่พระพุทธเจ้าตรัสรู้พบว่า **ไม่มีอะไรที่ใครได้รับโดยไม่ได้ทำมาไม่ว่าจะดีหรือร้าย ไม่ทำในชาตินี้ก็ชาติก่อนๆ** ดังนั้นไม่มีสิ่งเลวร้ายใดที่เราหรือใครๆได้รับโดยที่เราหรือผู้นั้นไม่เคยทำมา ผู้นั้นเคยทำมาทั้งนั้น ไม่ชาตินี้ก็ชาติก่อนๆ เมื่อรับแล้วสิ่งเลวร้ายนั้นก็หมดไปกว่าที่ได้รับเพราะมีดีที่พากเพียรทำอยู่มาช่วยลดไว้ ส่วนผู้ที่ทำไม่ดีกับใครๆ ณ ปัจจุบันนั้นก็จะต้องรับวิบากกรรมนั้นสืบต่อไป รวมทั้งผู้คนทุกคนทุกฝ่ายที่มีหน้าที่ มีส่วนเกี่ยวข้องกับความเป็นอยู่ของประชาชน ถ้าทำดีก็เป็นวิบากดีของเขา ถ้าทำชั่วรวมถึงไม่ทำหน้าที่ที่ควรทำก็เป็นวิบากชั่วของเขา ต้องรอรับผลดีหรือร้ายนั้นสืบต่อไป เช่น ในพระไตรปิฎก เล่มที่ 32 ข้อ 392 พระพุทธเจ้าตรัสว่า อดีตชาติพระพุทธเจ้าเคยใส่ร้ายพระอรหันต์นันทะ พระอรหันต์นันทะไม่โกรธไม่ได้ใส่ร้ายคืน วิบากบาปนั้นทำให้พระพุทธเจ้าในอดีตชาติต้องทรมานหลายหมื่นปี จนปางที่ตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้าวิบากบาปส่วนที่ยังเหลืออยู่นั้นไม่สามารถดลให้พระอรหันต์นันทะมาใส่ร้ายคืนได้ วิบากบาปนั้นจึงไปดลให้นางจิญจมาณวิกามาใส่ร้ายพระพุทธเจ้า พระพุทธเจ้าก็หมดวิบากกรรมนั้นจึงมีเหตุให้เรื่องเปิดเผยให้คนรู้ความจริง แต่ด้วยนางจิญจมาณวิกาทำชั่วด้วยเจตนาสั่งสมเป็นวิบากบาปของนาง ดลให้แผ่นดินสูบนางในเวลาต่อมา ดังนั้น

ผู้ที่ทำไม่ดีกับใครๆ ก็สั่งสมเป็นวิบากบาปของผู้นั้นก็จะรอรับผลร้ายในชาตินี้หรือชาติอื่นๆสืบไป ถ้าผู้ถูกกระทำในสิ่งที่ไม่ดีนั้น ไม่ตอบโต้ด้วยความรุนแรง เมื่อวิบากบาปส่งผลผู้ที่ทำความรุนแรงเขาจะทุกข์ทรมานและพ่ายแพ้ไปฝ่ายเดียว ส่วนคนถูกกระทำในสิ่งที่ไม่ดี ถ้าไม่ตอบโต้ด้วยความรุนแรง ก็จะหมดวิบากร้ายไปเรื่อยๆ ในที่สุดก็จะได้รับชัยชนะและความผาสุกอย่างยั่งยืน แต่ถ้าเราตอบโต้ด้วยความรุนแรง เราก็จะเพิ่มวิบากใหม่ของเราอีก อันจะนำความทุกข์ความพ่ายแพ้มาสู่เราและผองชนอีก ผู้มีปัญญาแท้จึงต่อสู้โดยใช้สันติ อหิงสา อโหสิ ศีในสิ่งที่ควรศี ชมในสิ่งที่ควรชม ใช้มาตรการทางกฎหมายทางสังคมและกฎแห่งกรรมควบคู่ไปด้วย โดยกระทำด้วยปัญญา เมตตา อุเบกขา ให้ผองชนได้รับประโยชน์สุขสูงสุดเท่าที่จะเป็นไปได้ และให้คู่ต่อสู้ให้เห็นผลเสียของการทำไม่ดีเพื่อกลับใจเป็นคนดีในชาตินี้หรือชาติอื่นๆสืบไป ไม่ชาติใดก็ชาติหนึ่งเขาจะเป็นคนดี (เห็นทุกข์จึงเห็นธรรม) เป็นการต่อสู้ที่ดีที่สุด ประเสริฐที่สุด ปราบสิ่งเลวร้ายได้สูงสุด

เรามีหน้าที่ทำทุกสิ่งทุกอย่างให้อยู่ในสภาพที่ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ตามบาปบุญของเราและโลก เพื่อให้เราและโลกได้อาศัยก่อนที่ทุกอย่างจะดับไปเท่านั้น แต่ถ้าเราโกรธทำรุนแรงกับฝ่ายตรงกันข้าม ทั้งฝ่ายเราและเขาก็จะโกรธแค้นทำร้ายกันไปมา ไม่มีฝ่ายใดปลอดภัย ไม่มีฝ่ายใดเป็นสุข ตรงกันข้ามถ้าเราชนะความโกรธของเราได้ก็จะนำความผาสุกมาสู่ผองชนทุกฝ่าย เป็นต้น ใช้เทคนิคการตัดสิ่งที่เป็นพิษด้วยจิตที่เป็นสุข คือ **พิจารณาความไม่เที่ยง ความเป็นทุกข์โทษภัย ผลเสีย และความไม่มีตัวตนแท้ ของการกระทำทางกายวาจาใจ หรือการเสพติดยึดสิ่งที่เป็นโทษภัยนั้นๆ จะทำให้หลุดพ้นจากการติดยึดในเหตุแห่งทุกข์นั้น** (พระไตรปิฎก เล่ม 17 ข้อ 84-86) พิจารณาประโยชน์ของการไม่เสพไม่คิดไม่ยึดไม่กระทำทางกายวาจาใจในสิ่งที่เป็นโทษภัยนั้นๆ หันมาทำสิ่งที่เป็นประโยชน์แทน ดังที่พระพุทธเจ้าตรัสว่า "บัณฑิตย่อมเว้นสิ่งที่ไม่เป็นประโยชน์ ถึงเอาแต่สิ่งที่เป็นประโยชน์" (พระไตรปิฎก เล่ม 21 ข้อ 42) โดยพิจารณาซ้ำๆหลายครั้งดังที่พระพุทธเจ้าตรัสว่า

"การทบทวนธรรมทำให้หลุดพ้นจากทุกข์" (พระไตรปิฎก เล่ม 22 ข้อ 26) "คนจะพ้นทุกข์ได้เพราะความเพียร" (พระไตรปิฎก เล่ม 10 ข้อ 200) จนพลังติดยึดในสุขลวงสุขชั่วคราวสุขไม่ยั่งยืนของกิเลสอันเป็นเหตุแห่งทุกข์จริงนั้นถูกทำลาย จนเกิดความรู้สึกสุขที่แท้จริงขึ้น เป็นความสุขสบายใจที่ไม่ต้องสร้างภัยใส่ชีวิตตนเองและผู้อื่น เป็นความสุขสบายใจที่จะได้ใช้ชีวิตตนทำประโยชน์แท้ต่อตนเองและผู้อื่น โดยทำอย่างรู้เพียรรู้พักไปเรื่อยๆ (พระไตรปิฎก เล่ม 15 ข้อ 2) นี้คือเทคนิคการเพิ่มอธิศีลซึ่งเป็นวิถีทางที่ทำให้ชนะได้เร็วที่สุด

ถ้าระบอบทักษิณมีอำนาจเขาจะบังคับหรือหลอกใช้ประชาชนหรือข้าราชการทุกหมู่เหล่ารวมถึงองค์กรอิสระด้วยอามิสสินจ้างรางวัลให้ทำชั่วตามที่ระบอบทักษิณต้องการ และด้วยนิสัยใจคำอำมหิตโหดร้ายของเขา เมื่อผู้ที่ทำงานให้ระบอบทักษิณนั้น รู้ความลับที่ไม่ดีของเขามากๆ เขาจะฆ่าปิดปากเพื่อป้องกันการเปิดเผยความชั่วของเขา หรือผู้ที่ถูกบังคับหรือหลอกใช้นั้น ก็จะหาทางฆ่าเขาก่อนเพื่อป้องกันการถูกฆ่าปิดปาก สถานการณ์ดังกล่าว จะทำให้ประชาชน ข้าราชการทุกหมู่เหล่า องค์กรอิสระ รวมทั้งคนในระบอบทักษิณ ก็จะตกอยู่ในภาวะอันตรายด้วยกันทั้งหมด โดยเฉพาะทุกคนในระบอบทักษิณเองก็ต้องระวังภัยจากการเข่นฆ่าเพื่อแย่งชิงอำนาจกันเอง เป็นอันตรายต่อกลุ่มเขาเองอีกด้านหนึ่ง เพราะทุกคนต่างมีกิเลสหลงใหลในอำนาจ ลาภ ยศ สรรเสริญ กามเกียรติ เป็นต้น **ระบอบกิเลสดังกล่าวทุกฝ่ายจึงยากที่จะอยู่เย็นเป็นสุขได้ สุดท้ายของระบอบทักษิณที่เต็มไปด้วยกิเลสผิดศีลธรรมจะทำลายตนเองจนพินาศ (จักวัตติสูตร)** โดยที่ประชาชนคนดีที่ได้พยายามช่วยเหลือสังคมไม่ให้เดือดร้อนอย่างเต็มที่แล้ว ถ้าช่วยไม่ได้ก็จะดำรงชีวิตอย่างปลอดภัยอยู่ในกลุ่มของตัวเอง ปล่อยให้สังคมแห่งกิเลสทำลายตนเองจนพินาศไป แล้วค่อยสร้างสังคมที่ดีงามใหม่สืบไป

สถานการณ์ของคนที่ร่วมกับระบอบทักษิณจะเป็นเหมือนคนที่หลงไปทำงานในหมู่โจรแล้วยังไม่สามารถออกมาได้ รวมถึงยิ่งลักษณ์ชินวัตรด้วย ที่ต้องทุกข์ทรมานอย่างแสนสาหัสกว่าคนอื่นๆ แต่ก็ไม่สามารถ

ออกจากระบอบทักษิณได้ คนอื่นๆในระบอบทักษิณก็ตกอยู่ในชะตากรรมเช่นเดียวกัน คือ จะอยู่ต่อก็เสี่ยงต่อการถูกดำเนินการทางกฎหมาย กฎสังคม กฎแห่งกรรม หรือถูกฆ่าปิดปากป้องกันความลับที่ไม่ดีรั่วไหล หรือเสี่ยงต่อการทำร้ายแย่งชิงอำนาจกันเอง จะเลิกราออกมาก็เสี่ยงต่อการถูกฆ่าปิดปาก พระพุทธเจ้าจึงตรัสว่าอย่าคบคนชั่วจะนำทุกข์มาให้ และทางพ้นทุกข์นั้นพระพุทธเจ้าตรัสว่า อย่าคบคนชั่วให้คบบคนดี(อวิชชาสูตร) ดังนั้นทางที่ดีต้องหาทางเลิกราออกมา จะเสี่ยงด้านเดียวคือเสี่ยงต่อการถูกฆ่าปิดปาก แต่ก็อาจรอดได้ และโทษภัยจะได้น้อยลงทุกวันๆ ถ้าทำดีมากๆ พระพุทธเจ้าตรัสว่า กุศลสามารถทำให้อกุศลเบาบางได้ แต่ถ้าอยู่ในกลุ่มไม่ดีต่อไปก็มีแต่อันตรายรอบด้านที่มากขึ้นทุกวันๆ

พระพุทธเจ้าพบสัจจะว่าสรรพสิ่งในมหาจักรวาลสัมพันธ์กันด้วยหลักนิยาม 5 ปฏิจจสมุปบาท(อนุโลม) 11 การดับทุกข์ที่ต้นเหตุจะทำให้ทุกข์ดับและเกิดความสุขขึ้น ด้วยการปฏิบัติในหมู่มิตรดีสหายดีสังคมสิ่งแวดล้อมดีเป็นทั้งหมดทั้งสิ้นของการพ้นทุกข์ อรรถกถาแปล เล่ม 76 หน้า 81 นิยาม 5 อย่าง คือ อุตุนิยาม พีชนิยาม จิตนิยาม กรรมนิยาม ธรรมนิยาม สำหรับปฏิจจสมุปบาท(อนุโลม) 11 คือ การอาศัยกันและกันเกิดขึ้น (เป็นไปตามลำดับ) เพราะอวิชชา (ความหลงผิดไม่รู้กิเลส) เป็นปัจจัย (เหตุ) จึงมี สังขาร (สภาพปรุงแต่งกายวาจาใจ) สังขาร จึงมี วิญญาณ (ความรู้แจ้งอารมณ์จิต) วิญญาณ จึงมี นามรูป (ตัวรู้และตัวถูกรู้) นามรูป จึงมี สฬายตนะ (สื่อติดต่อ 6 อย่าง คือ ตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ) สฬายตนะ จึงมี ผัสสะ (สัมผัส) ผัสสะ จึงมี เวทนา (ความรู้สึก) เวทนา จึงมี ตัณหา (ความดิ้นรนปรารถนา) ตัณหา จึงมี อุปาทาน (ความยึดมั่นถือมั่น) อุปาทาน จึงมี ภพ (ที่อาศัย) ภพ จึงมี ชาติ (การเกิด) ชาติ จึงมี ชรา (ความแก่) มรณะ (ความตาย) โสกะ (ความเศร้าโศก) ปริเทวะ (คร่ำครวญรำพัน) ทุกข์ (ไม่สบาย) โทมนัส (เสียใจ) อุปายาส (ความคับแค้นใจ) กองทุกข์ทั้งมวลนั้นย่อมเกิด ด้วยประการฉะนี้ (พระไตรปิฎก เล่ม 4 "มหาขันธกะ" ข้อ 1) ละเหตุทุกข์ได้เป็นสุขในที่ทั้งปวง (พระไตรปิฎก เล่ม

25 ข้อ 59) ละทุกข์ทั้งปวงได้ เป็นความสุข (พระไตรปิฎก เล่ม 25 ข้อ 33) พระไตรปิฎก เล่ม 19 ข้อ 5 อุปัฑฒสูตร ความเป็นผู้มีมิตรดีสหายดีสังคมสิ่งแวดล้อมดีเป็นพรหมจรรย์(ความพ้นทุกข์)ทั้งสิ้น

จากการตรัสรู้ของพระพุทธเจ้าดังกล่าว จะเห็นได้ว่า สิ่งที่หมุนวนสัมพันธ์กันในมหาจักรวาลเริ่มต้นจากอุตุนิยาม คือ วัตถุและพลังงาน เช่น ดินน้ำลมไฟ พลังงานความร้อนเย็น แม่เหล็ก ไฟฟ้า แสง สี เสียง คลื่น เป็นต้น เคลื่อนผสมผสานสังเคราะห์กันตามหลักวิทยาศาสตร์ คือ พลังงานร้อนเย็นเคลื่อนผสมผสานสังเคราะห์กันเป็นธาตุใหม่ พัฒนาเป็นพืชนิยาม คือ สิ่งมีชีวิตระดับพืช อุตุกับพืชสังเคราะห์กันพัฒนาต่อเป็นจิตนิยาม คือ สิ่งมีชีวิตระดับสัตว์ ตั้งแต่สัตว์ชั้นต่ำพัฒนาขึ้นไปเป็นลำดับจนเป็นสัตว์ชั้นสูงคือคน ชีวิตระดับจิตนิยาม จะมีการกระทำและผลของการกระทำ(วิบากกรรม)ของแต่ละชีวิต คือ กรรมนิยาม และพัฒนาไปสู่การกระทำที่ส่งผลที่ดีที่สุดต่อตนเองและผู้อื่น คือ ธรรมนิยาม ซึ่งนิยาม 5 นั้น จะสังเคราะห์สัมพันธ์กันเป็นเหตุแห่งทุกข์ตามลำดับด้วยหลักปฏิจจสมุปบาท(อนุโลม) 11 เกิดเป็นกองทุกข์ทั้งมวล และเมื่อดับเหตุแห่งทุกข์ในหมู่มิตรดีสหายดีสังคมสิ่งแวดล้อมดีก็จะทำให้ทุกข์ดับ ซึ่งก็คือความเป็นสุขนั้นเอง

โดยหลักวิทยาศาสตร์แล้วเมื่อวัตถุทุกอย่างแตกสลายจะกลายเป็นพลังงานแม่เหล็กไฟฟ้า เมื่อพลังงานแม่เหล็กไฟฟ้าสังเคราะห์รวมกันจะเป็นวัตถุ เป็นสภาพแปรเปลี่ยนหมุนวนไปมาตราบชั่วกาลนาน ซึ่งตรงกับที่พระพุทธเจ้าตรัสว่า ทุกอย่างไม่เที่ยงเป็นทุกข์ไม่มีตัวตน (พระไตรปิฎก เล่ม 17 ข้อ 84-86) จะเห็นได้ว่า ส่วนประกอบหลักของมหาจักวาลประกอบด้วยพลังงานแม่เหล็กไฟฟ้า พัฒนาจนเป็นชีวิตคน แสดงว่าชีวิตคนเป็นพลังแม่เหล็กไฟฟ้าแห่งชีวิต พระพุทธเจ้าพบว่า "ผลวิบากของกรรมที่ทำดีทำชั่วแล้ว มีอยู่" (พระไตรปิฎก เล่ม 14 "มหาจัตตารีสกสูตร" ข้อ 257) "ดูกรภิกษุทั้งหลาย เราไม่กล่าวความที่กรรม (การกระทำ)อันเป็นไปด้วยสัญเจตนา(ความจงใจ) ที่บุคคลทำแล้ว สะสมแล้วจะสิ้นสุดไป เพราะมิได้เสวยผล แต่กรรม(การกระทำ)นั้นแล จะให้

ผลในทิฏฐธรรมเทียว(ภพนี้) หรือในภพถัดไป หรือในภพอื่นสืบๆ ไป" (พระไตรปิฎก เล่ม 37 ข้อ 1698) ดังนั้น จะเห็นได้ว่า เมื่อคนกระทำสิ่งใดทางกายวาจาใจ (กายกรรมวจีกรรมมโนกรรม) ดีหรือชั่วก็ตาม ก็จะสั่งสมเป็นวิบากกรรมดีหรือชั่วตามนั้น วิบากกรรมคือพลังที่สร้างผลดีหรือร้ายให้กับแต่ละชีวิต ในภพชาตินี้ หรือภพชาติอื่นๆสืบไป เมื่อจิตวิญญาณเป็นพลังงานแม่เหล็กไฟฟ้าแห่งชีวิตที่ไปได้ไกล (ทูรังคมัง) (พระไตรปิฎกเล่ม 9 "เกวัฏฏสูตร" ข้อ 350) จึงสามารถดูดดึงชีวิตวัตถุหรือพลังงานต่างๆซึ่งส่วนประกอบหลักคือแม่เหล็กไฟฟ้ามาสังเคราะห์เป็นสิ่งดีหรือร้ายสู่ชีวิต รวมทั้งดูดดึงสิ่งที่มีคุณสมบัติแบบเดียวกันเข้ามาหากัน ดังสุภาษิตที่ว่า น้ำไหลไปหาน้ำ น้ำมันไหลไปหาน้ำมัน คนดีจะไหลไปหาคนดี คนชั่วจะไหลไปหาคนชั่ว เพราะทุกอย่างในมหาจักรวาลมีพลังแม่เหล็กไฟฟ้าเป็นส่วนประกอบ

พระพุทธเจ้านั้นบำเพ็ญต่อสู้กับความเลวร้ายของคนในโลก ด้วยเมตตาปรารถนาให้เกิดสิ่งที่ดีแท้กับทุกฝ่ายทั้งฝ่ายดีและไม่ดี ใช้เวลาบำเพ็ญถึงสี่อสงไขยหนึ่งแสนกัป คือ เกิดตายๆนับล้านปีไม่ถ้วน บางปางในอดีตชาติที่พระองค์บำเพ็ญความดี ก็ถูกคนร้ายฆ่าตาย แต่ชีวิตอันคือจิตวิญญาณของพระองค์ไม่เคยตายไปจากความดี แต่พลังความดีแห่งมหากุศลนั้นกลับเกิดเบ่งบานในชีวิตจิตวิญาณของพระองค์มากยิ่งขึ้นๆ ขณะเดียวกันพลังความดีนั้นได้แผ่ไพศาลไปถึงจิตวิญญาณควงอื่นๆให้เกิดมีพลังแห่งความดีมากยิ่งขึ้นๆ เป็นแบบอย่างของความดีงามที่น่าเคารพศรัทธาชื่นชมอิ่มเอิบและภาคภูมิใจยิ่งอย่างแท้จริง **ต่อผู้ที่บำเพ็ญความดีนั้นและผู้ที่รับรู้เรื่องราวนั้น บำเพ็ญด้วยความแกล้วกล้าอาจหาญแต่ไม่กร่างแข็งแกร่งแต่ไม่แข็งกระด้าง อ่อนน้อมอ่อนโยนแต่ไม่อ่อนแอ กล้าแต่ไม่บ้าบิ่น ไม่ประมาท ใช้ปัญญาระมัดระวังเพื่อไม่ให้เกิดอันตรายต่อตนเองและผู้อื่นให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้** ทำดีอย่างรอบคอบระมัดระวังแต่ก็ไม่ระแวงจนกลัวจนทุกข์ เพราะมีปัญญารู้ว่าไม่มีอะไรเป็นประโยชน์สุขสูงสุดต่อตนเองและผู้อื่นเท่ากับการทำความดีให้ได้มากที่สุดเมื่อได้พยายามทำดีอย่างเต็มที่แล้วด้วยความรอบคอบระมัดระวังที่สุดที่จะ

ไม่ให้เกิดอันตรายเท่าที่จะทำได้ ด้วยเมตตา อุเบกขา โดยไม่กร่าง ไม่โกรธ ไม่อวดดี ไม่ยั่วยุ เป็นการไม่สร้างวิบากกรรมร้ายใหม่ ซึ่งอุปกิเลส 16 เป็นวิบากกรรมร้ายที่นำทุกข์ความเสียหายอันตรายมาสู่ชีวิตตนเองและผองชน เช่น โลภ โกรธ กลัว กร่าง อวดดี ยั่วยุ คูหมิ่น ท้าทายให้คนมาทำร้าย ใช้ความรุนแรง ประมาท เป็นต้น (พระไตรปิฎก เล่ม 12 ข้อ 93) เมื่อเราไม่สร้างวิบากกรรมร้ายใหม่ อันคือ อุปกิเลส ก็จะไม่มีอันตรายอันเกิดจากวิบากกรรมร้ายใหม่ ถ้าจะเกิดสิ่งเลวร้ายต่อตนเองหรือผู้อื่น ก็รู้ว่าสิ่งนั้นเป็นวิบากกรรมเก่าซึ่งไม่ว่าจะอยู่ที่ไหนก็ต้องรับอยู่แล้ว รับแล้วสิ่งเลวร้ายนั้นก็จะหมดไปจากชีวิตนั้น สิ่งดีงามก็จะยิ่งส่งผลดีงามได้มากเพราะไม่มีพลังเลวร้ายนั้นมาต้าน ถ้ารับวิบากร้ายในขณะที่ทำความดี วิบากร้ายก็จะหมดไปพร้อมกับวิบากดีที่เกิดขึ้นส่งผลที่ดีต่อตนเองและผู้อื่นสืบไป เป็นชีวิตที่ประเสริฐมีคุณค่าประโยชน์แท้ ซึ่งต่างจากการรับวิบากร้าย โดยไม่ทำความดีอะไรหรือเลือกทำความดีที่น้อยกว่า ทั้งๆที่มีโอกาสมีความสามารถในการทำความดีที่มากกว่าได้ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่นมากกว่า บางทีวิบากดีที่ผู้นั้นตัดสินใจทำกลับช่วยลดวิบากร้าย ณ เวลานั้นได้ด้วยซ้ำ ถ้าวิบากร้ายนั้นไม่แรงเกินไปก็จะปลอดภัยหรือได้รับวิบากร้ายน้อยกว่าที่เคยทำมา พระพุทธองค์จึงพากเพียรบำเพ็ญต่อเนื่องชาติแล้วชาติเล่าอย่างไม่ย่อท้อ เพื่อช่วยให้มนุษย์ที่ยังมีกิเลสความเลวร้ายอยู่ในจิตวิญญาณอันเป็นภัยต่อตนเองและผู้อื่นนั้น สามารถทำลายความเลวร้ายในตนจนเกิดจิตวิญญาณที่ดีงามที่ทำประโยชน์สุขที่แท้จริงต่อตนเองและผู้อื่น จนได้ตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้ามหาบุรุษแห่งจักรวาล ผู้เป็นที่พึ่งแท้ของมนุษยชาติ

เราทั้งผองพี่น้องกัน เจริญธรรมสำนึกดีครับ
หมอเขียว : ใจเพชร กล้าจน
30 ธันวาคม 2556

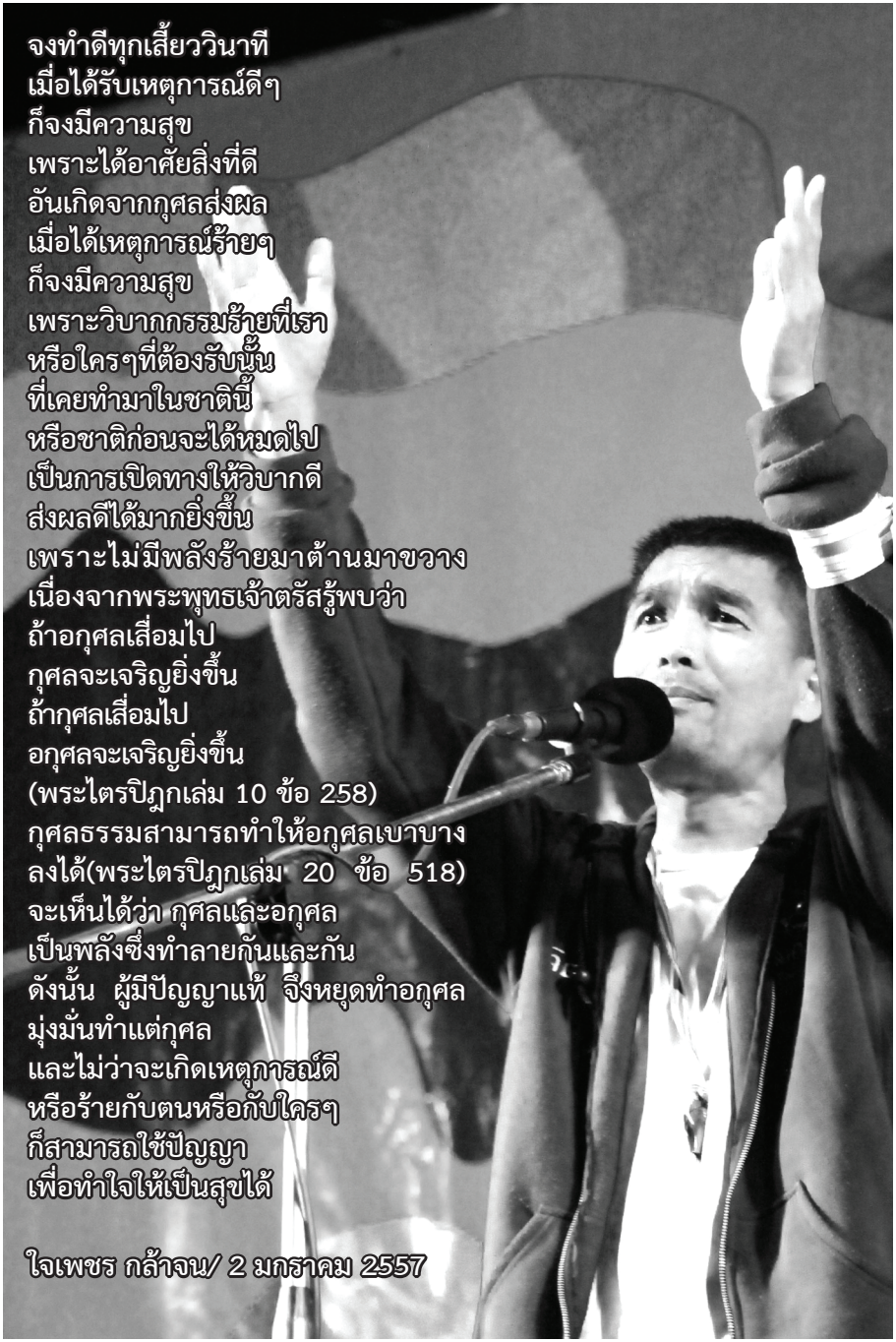

จงทำดีทุกเสี้ยววินาที
เมื่อได้รับเหตุการณ์ดีๆ
ก็จงมีความสุข
เพราะได้อาศัยสิ่งที่ดี
อันเกิดจากกุศลส่งผล
เมื่อได้เหตุการณ์ร้ายๆ
ก็จงมีความสุข
เพราะวิบากกรรมร้ายที่เรา
หรือใครๆที่ต้องรับนั้น
ที่เคยทำมาในชาตินี้
หรือชาติก่อนจะได้หมดไป
เป็นการเปิดทางให้วิบากดี
ส่งผลดีได้มากยิ่งขึ้น
เพราะไม่มีพลังร้ายมาต้านมาขวาง
เนื่องจากพระพุทธเจ้าตรัสรู้พบว่า
ถ้าอกุศลเสื่อมไป
กุศลจะเจริญยิ่งขึ้น
ถ้ากุศลเสื่อมไป
อกุศลจะเจริญยิ่งขึ้น
(พระไตรปิฎกเล่ม 10 ข้อ 258)
กุศลธรรมสามารถทำให้อกุศลเบาบาง
ลงได้(พระไตรปิฎกเล่ม 20 ข้อ 518)
จะเห็นได้ว่า กุศลและอกุศล
เป็นพลังซึ่งทำลายกันและกัน
ดังนั้น ผู้มีปัญญาแท้ จึงหยุดทำอกุศล
มุ่งมั่นทำแต่กุศล
และไม่ว่าจะเกิดเหตุการณ์ดี
หรือร้ายกับตนหรือกับใครๆ
ก็สามารถใช้ปัญญา
เพื่อทำใจให้เป็นสุขได้

ใจเพชร กล้าจน/ 2 มกราคม 2557

ประวัติผู้เขียน

หมอเขียว (ใจเพชร กล้าจน)

- ผู้เชี่ยวชาญด้านการแพทย์ทางเลือกวิถีธรรม สำนักการแพทย์ทางเลือก กระทรวงสาธารณสุข
- นักวิชาการสาธารณสุข ระดับชำนาญการ โรงพยาบาลอำนาจเจริญ
- แพทย์วิถีธรรมและครูฝึกแพทย์แผนไทย ศูนย์สุขภาพสวนป่านาบุญ
- ประธานมูลนิธิแพทย์วิถีธรรมแห่งประเทศไทย
- ประธานหลักสูตรผู้ประกอบการสังคม สาขาแพทย์วิถีธรรม สถาบันอาศรมศิลป์

การศึกษาและอบรม

1. ปริญญาศรีวิทยาศาสตร์สุขภาพ สาธารณสุขศาสตร์ มสธ.
2. ปริญญาศรีวิทยาศาสตร์สุขภาพ บริหารสาธารณสุข มสธ.
3. สำเร็จการศึกษาวิชาวิทยาศาสตร์การแพทย์แผนไทย, แนวคิดและทฤษฎีการแพทย์แผนไทย, เวชกรรมแผนไทย, เภสัชพฤกษศาสตร์, ธรรมานามัยและสังคมวิทยาการแพทย์ มสธ.
4. ศึกษาและอบรมด้านการแพทย์ทางเลือกจากประเทศมาเลเซียและจีนไต้หวัน
5. ปริญญาโท สาขาพัฒนาบูรณาการศาสตร์ (เศรษฐกิจพอเพียง) มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง "ความเจ็บป่วยกับการดูแลสุขภาพตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง ตามหลักแพทย์ทางเลือกวิถีพุทธของศูนย์เรียนรู้สุขภาพพึ่งตนตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง สวนป่านาบุญ อำเภอคอนตาล จังหวัดมุกดาหาร"
6. ปริญญาเอกวิทยาศาสตรดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ สาขาสาธารณสุขชุมชน ด้วยผลงานการค้นพบและเผยแพร่การแพทย์วิถีธรรม จากมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ประจำปีพุทธศักราช 2555
7. นักศึกษาปริญญาเอก สาขายุทธศาสตรการพัฒนาภูมิภาค มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

ผลงาน

1. รางวัลข้าราชการโรงพยาบาลดีเด่น พ.ศ. 2536
2. รางวัลข้าราชการสาธารณสุขดีเด่น จังหวัดมุกดาหาร พ.ศ. 2543
3. ได้รับเครื่องราชอิสริยาภรณ์มงกุฎไทย ชั้นที่ 3 ตริตาภรณ์ วันที่ 5 ธันวาคม 2545 เป็นปีที่ 57 ในรัชกาลปัจจุบัน
4. รางวัลต้นแบบคนดีแทนคุณแผ่นดิน พ.ศ. 2553 เครือข่ายเดอะเนชั่น
5. รางวัลคนค้นคนอวอร์ด ครั้งที่ 2 สาขาคนต้นเรื่องแห่งปี พ.ศ. 2553
6. รางวัลชนะเลิศ ผลงานวิชาการ Routine to Research ประเภทโปสเตอร์ เรื่อง "ผ่าทางตันปัญหาสุขภาพด้วยการแพทย์วิถีธรรม ของหน่วยแพทย์วิถีธรรมโรงพยาบาลอำนาจเจริญ" จากสำนักป้องกันควบคุมโรคที่ 5,6,7 วันที่ 29 มิถุนายน – 1 กรกฎาคม 2554
7. รางวัลชนะเลิศอันดับ 1 ในผลงานวิชาการงานเวชปฏิบัติครอบครัวและชุมชน เรื่อง "นวัตกรรมผ่าทางตันปัญหาสุขภาพโรงพยาบาลอำนาจเจริญ" จากสำนักงานบริการสาธารณสุขและสมาคมเวชกรรมสังคมแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2554

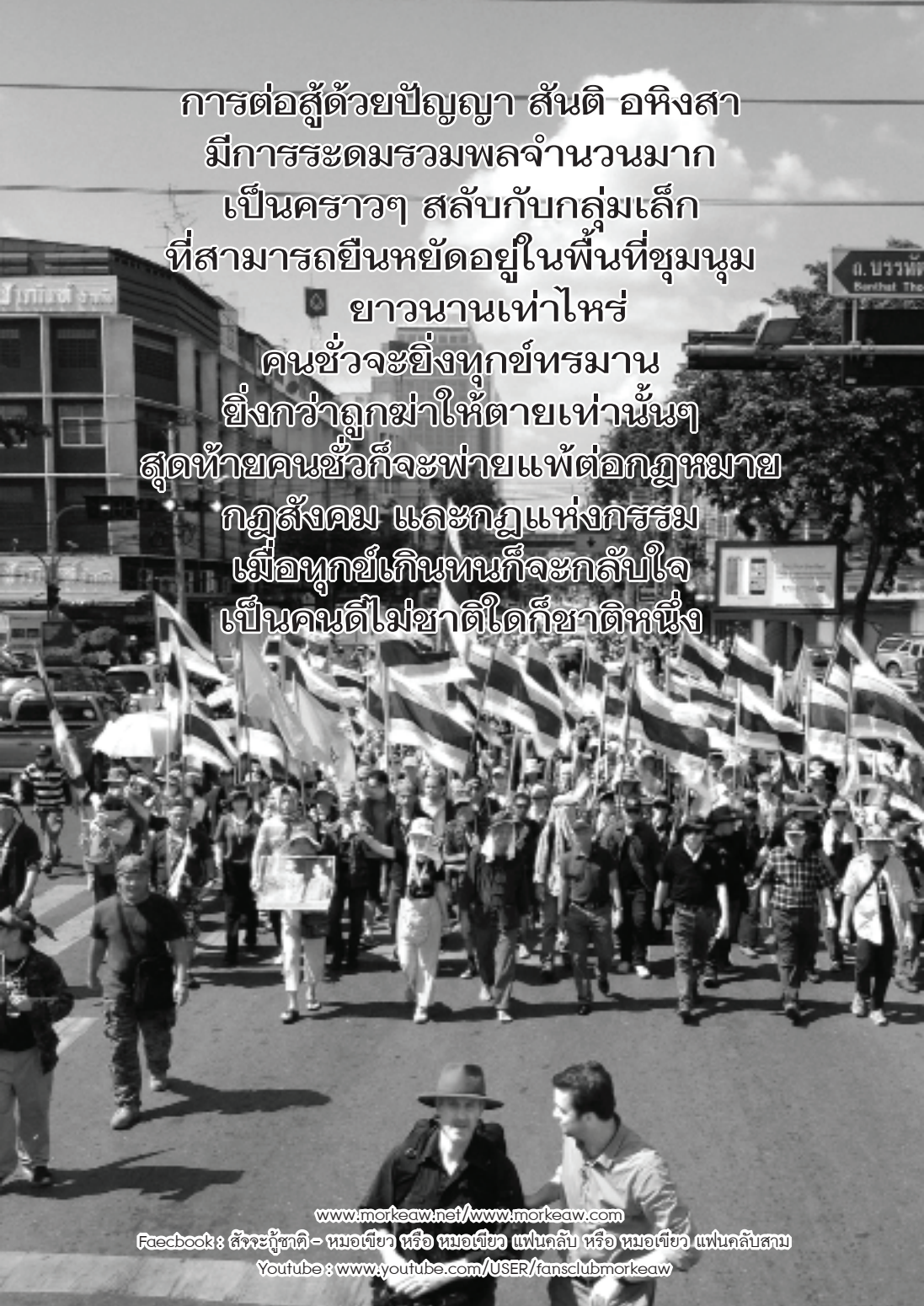

การต่อสู้ด้วยปัญญา สันติ อหิงสา
มีการระดมรวมพลจำนวนมาก
เป็นคราวๆ สลับกับกลุ่มเล็ก
ที่สามารถยืนหยัดอยู่ในพื้นที่ชุมนุม
ยาวนานเท่าไหร่
คนชั่วจะยิ่งทุกข์ทรมาน
ยิ่งกว่าถูกฆ่าให้ตายเท่านั้นๆ
สุดท้ายคนชั่วก็จะพ่ายแพ้ต่อกฎหมาย
กฎสังคม และกฎแห่งกรรม
เมื่อทุกข์เกินทนก็จะกลับใจ
เป็นคนดีไม่ชาติใดก็ชาติหนึ่ง

www.morkeaw.net/www.morkeaw.com
Faecbook : สัจจะกู้ชาติ - หมอเขียว หรือ หมอเขียว แฟนคลับ หรือ หมอเขียว แฟนคลับสาม
Youtube : www.youtube.com/USER/fansclubmorkeaw